

*Trwajcie w mojej miłości,
a przyniesiecie obfity owoc*
(por. J 15,5-9)

**Materiały na
TYDZIEŃ MODLITW
O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN
18-25 stycznia
i cały rok 2021**

Warszawa 2020

© Copyright by

Rada ds. Ekumenizmu
Konferencji Episkopatu Polski
i
Polska Rada Ekumeniczna

Teksty Pisma Świętego:

Biblia Ekumeniczna

*to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu z księgami deuterokanonicznymi.
Przekład z języków oryginalnych, Towarzystwo Biblijne, wyd. I, Warszawa 2017.*

ISSN 0208-9424

Redakcja:

*Andrzej Gontarek
Sławomir Pawłowski
Edward Puślecki
Doroteusz Sawicki
Kalina Wojciechowska*

Przygotowanie do druku:

Sławomir Pawłowski

Część I

WPROWADZENIE

1. SŁOWO POLSKIEGO ZESPOŁU REDAKCYJNEGO

Sposób wykorzystania materiałów

Tydzień i rok

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan trwa od 18 do 25 stycznia. Termin ten został zaproponowany w 1908 r. przez pioniera ruchu ekumenicznego, Paula Wattsona z USA, aby obejmował czas między dniem wspominającym św. Piotra, a dniem upamiętniającym nawrócenie św. Pawła. Na półkuli południowej, gdzie w styczniu zwykle trwają wakacje, Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest zazwyczaj obchodzony w innym terminie, np. w okresie obejmującym święto Pięćdziesiątnicy (propozycja ruchu „Wiara i Ustrój” z 1926 r.), co również zyskuje rangę symbolu.

Usilnie zachęca się Kościoły, by korzystały z tych materiałów przez cały rok, np. podczas comiesięcznych spotkań czy nabożeństw ekumenicznych, godzin biblijnych, w pracy duszpasterskiej wśród młodzieży, studentów, dorosłych. Refleksje zawarte w broszurze mogą posłużyć np. za wstęp do dyskusji, którą z kolei można zakończyć zaproponowanymi modlitwami.

Zachęca się wiernych do kontynuowania ekumenicznej modlitwy i wzajemnych odwiedzin w ciągu całego roku.

Nabożeństwa codzienne i nabożeństwo centralne

W ramach Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan niektóre Kościoły, diecezje czy miasta organizują jedno nabożeństwo, inne spotykają się każdego dnia Tygodnia (a właściwie oktawy). Jeszcze inne wybierają spośród tych ośmiu nabożeństw jedno, któremu nadają charakter obchodów centralnych, świętowanych najczęściej w niedzielę. Należy tu podkreślić, że przypadająca w Tygodniu Modlitw niedziela ma szczególne znaczenie duszpasterskie.

Niniejsza broszura uwzględnia każdą z tych możliwości, czemu służy propozycja nabożeństwa słowa Bożego oraz bogaty zestaw modlitw na każdy dzień, łącznie z czytaniem biblijnymi i komentarzami.

Międzywyznaniowo i konfesyjnie

Materiały Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan można wykorzystać zarówno podczas nabożeństw międzywyznaniowych jak i w ramach nabożeństw jednej tylko

konfesji, włączając proponowane modlitwy – na ile to możliwe – do własnych porządków liturgicznych.

Na nabożeństwach centralnych w diecezjach Kościoła rzymskokatolickiego, na które zapraszani są duchowni i świeccy z bratnich Kościołów chrześcijańskich, zalecane jest organizowanie nabożeństwa słowa Bożego. Jeżeli jednak raczej duszpasterskie podpowiadają, że ze względu na większy udział wiernych wskazane jest umieszczenie modlitw o jedność chrześcijan w ramach Mszy św., skorzystać należy z Mszału Rzymskiego, wzbogacając celebrację o podane w broszurze teksty (czytania biblijne, modlitwy).

Zwyczajem przyjętym w Polsce na nabożeństwach ekumenicznych jest międzywyznaniowa wymiana kaznodziei.

Wspólnotowo i indywidualnie

Choć wspólnotowa modlitwa o jedność chrześcijan ma charakter uprzywilejowany, to jednak chrześcijanin powinien także modlić się do Ojca, „który widzi w ukryciu” (por. Mt 6,6). Materiały mogą służyć także tym, którzy chcieliby oddać się osobistej modlitwie w intencji jedności chrześcijan. Warto mieć przy tym świadomość, że wszyscy modlący się o większą widzialną jedność Kościoła – nawet gdy modlą się indywidualnie – tworzą wspólnotę.

Przygotowanie materiałów

Materiały na tegoroczny Tydzień Modlitw przygotowała Wspólnota Monastyczna z Grandchamp w Szwajcarii.

Teksty zostały ostatecznie opracowane i zatwierdzone przez członków Międzynarodowego Komitetu mianowanego przez Komisję Wiara i Ustrój Światowej Rady Kościołów i Papieską Radę ds. Popierania Jedności Chrześcijan.

Po raz dwudziesty czwartą polską wersję materiałów przygotował ekumeniczny zespół redakcyjny, powołany przez Komisję ds. Dialogu między Polską Radą Ekumeniczną a Konferencją Episkopatu Polski. Komisji współprzewodniczą: bp Jerzy Samiec (Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP) i bp Jacek Jezierski (Kościół rzymskokatolicki). Do zespołu redakcyjnego należą obecnie:

Bp dr Edward Puślecki	Honorowy Zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w RP, Warszawa
Dr hab. Kalina Wojciechowska	Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP, Warszawa
Ks. dr Doroteusz Sawicki	Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, Warszawa
Ks. inf. Andrzej Gontarek	Kościół Polskokatolicki w RP, Lublin
Ks. dr hab. Sławomir Pawłowski SAC	Kościół Rzymskokatolicki, Lublin

2. TEKST BIBLIJNY

(J 15,1-17)

15.¹ Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Mój Ojciec jest rolnikiem. ² Każdą latorośl, która we Mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby lepiej owocowała. ³ Wy już jesteście czyści dzięki Słowu, które do was mówiłem. ⁴ Trwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was. Tak jak latorośl nie może przynieść owocu sama z siebie, jeśli nie pozostanie w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we Mnie nie będziecie trwać.

⁵ Ja jestem krzewem winnym, wy zaś latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity owoc, bo beze Mnie nic nie możecie uczynić. ⁶ Jeśli ktoś nie trwa we Mnie, ten jak latorośl zostanie wyrzucony na zewnątrz i uschnie. Zbierają je, wrzucają do ognia i płoną. ⁷ Jeśli we Mnie będziecie trwać, a Moje słowa w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a spełni się wam. ⁸ Mój Ojciec będzie uwielbiony przez to, że **przyniesiecie obfity owoc** i staniecie się Moimi uczniami. ⁹ Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. **Trwajcie w Mojej miłości.**

¹⁰ Jeśli będziecie zachowywać Moje przykazania, będziecie trwać w Mojej miłości, jak Ja zachowałem przykazania Mojego Ojca i trwam w Jego miłości. ¹¹ Powiedziałem wam to, aby Moja radość była w was i aby wasza radość była pełna.

¹² Takie jest Moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowalem. ¹³ Nikt nie ma większej miłości niż ta, gdy ktoś daje swoje życie za swoich przyjaciół. ¹⁴ Wy jesteście Moimi przyjaciółmi, jeśli czynicie to, co Ja wam przykazuję. ¹⁵ Nie nazywam już was sługami, gdyż sługa nie wie, co czyni jego pan. Nazwałem was przyjaciółmi, bo oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Mojego Ojca.

¹⁶ Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i postanowiłem, abyście szli i przynosili owoc, i aby wasz owoc był trwały, żeby Ojciec dał wam to, o co poprosicie w Moje imię. ¹⁷ To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

3. WPROWADZENIE DO TEMATU ROKU 2021

*Trwajcie w mojej miłości,
a przyniesiecie obfity owoc
(por. J 15,5-9)*

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w roku 2021 przygotowała Wspólnota Monastyczna z Grandchamp. Temat, który został wybrany, „**Trwajcie w mojej miłości a przyniesiecie obfity owoc**” zaczerpnięty jest z Ewangelii św. Jana 15,1-17 i wiąże się z powołaniem tej ekumenicznej wspólnoty. Misją wspólnoty, liczącej dziś 50 sióstr, przedstawicielek różnych generacji, tradycji kościelnych, różnych krajów i kontynentów, jest życie modlitwą, gościnnością, praca nad pojednaniem między ludźmi i nad jednością chrześcijan. Swoim darem życia zakonnej siostry dzielą się z

odwiedzającymi i wolontariuszami, którzy przybywają do Grandchamp, by tam przeżyć rekolekcje, doświadczyć ciszy, uzdrowienia, czy odnaleźć sens życia. Trzy filary, na których opiera się codzienne życie sióstr – modlitwa, pielęgnowanie życia wspólnotowego i gościnność – stały się podstawą opracowania materiałów na tegoroczny Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.

Trwać w miłości Bożej to być pojednanym z sobą samym

Francuskie słowa oznaczające mnicha i mniszkę (*moine/moniale*) pochodzą od greckiego pojęcia $\mu\acute{o}\nu\omicron\varsigma$. $\acute{M}\acute{o}\nu\omicron\varsigma$ wskazuje na kogoś pojedynczego i samotnego, a jednocześnie wewnętrznie integralnego. Nasze serca, ciała i umysły często są podzielone, pociągane w różne strony. Mnich, czy mniszka pragnie jedności wewnętrznej, zjednoczenia z bliźnim i z Chrystusem. „Trwajcie we mnie, a ja będę trwał w was”, mówi nam Jezus (J 15,4a). Życie w pełni harmonii poprzedza ścieżka akceptowania samego siebie oraz pojednania ze sobą i z innymi.

Jezus powiedział do swoich uczniów, „trwajcie w mojej miłości” (J 15,9). On trwa w miłości Ojca (J 15,10) i niczego innego nie pragnie, jak tylko dzielić się z nami tą miłością: „Nazwałem was przyjaciółmi, bo oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od mojego Ojca” (J 15,15b). Metafora krzewu winnego (J 15,1-5) opisuje to, co dzieje się podczas modlitwy: stajemy się szczepami winorośli, którą jest sam Jezus. Ojciec jako troskliwy gospodarz winnicy, oczyszcza nas, byśmy wzrastali, stawali się jednością i wspólnie oddawali Bogu cześć i chwałę.

Trwanie w Chrystusie to wewnętrzna postawa, która z czasem się w nas zakorzenia. Wymaga przestrzeni, aby się rozwijać. Zagrozić jej mogą rozproszenie, hałas i wyzwania codzienności. Dlatego aktualne pozostają słowa Geneviève Micheli, późniejszej matki Geneviève, przełożonej wspólnoty z Grandchamp, napisane w 1938r.:

„Czasy, w których żyjemy, są niepokojące, a zarazem wspaniałe. To czasy niebezpieczne, w których brakuje dbałości o duszę, czasy, w których śmiałe ludzkie dokonania wydają się zagrażać duchowości... I myślę, że nasza cywilizacja zginie w tym zbiorowym szaleństwie hałasu i prędkości, w którym żadna istota nie jest w stanie myśleć... Jako chrześcijanie znamy pełną wartość życia duchowego. Na naszych barkach spoczywa ogromna odpowiedzialność i musimy być jej świadomi – powinniśmy połączyć wysiłki i pomagać sobie nawzajem w tworzeniu narzędzi do utrzymania spokoju, w tworzeniu oaz spokoju, ośrodków, w których dzięki wewnętrznemu wyciszeniu możliwe stanie się odwołanie do stwórczego słowa Bożego. To kwestia życia i śmierci.”

Trwać w Chrystusie, aż do wydania owocu

„Mój Ojciec będzie uwielbiony przez to, że przyniesiecie obfity owoc” (J 15,8). Nie możemy wydawać owoców w oddzieleniu od winorośli. To tętniące w nas życie Jezusem wydaje owoc. Pozostawanie w miłości Jezusa, pozostawanie gałązką winorośli, pozwala Jego życiu przez nas przepływać.

Jezus zaprasza nas, abyśmy pozwolili, by Jego słowa w nas trwały (J 15,7), a wtedy, o cokolwiek poprosimy, zostanie spełnione. Za przyczyną Jego słowa wydajemy owoc. Jako pojedyncze osoby, jako wspólnota, jako cały Kościół pragniemy zjednoczyć się z Chrystusem, aby przestrzegać Jego przykazania, byśmy się wzajemnie miłowali, tak jak On nas umiłował (J 15,12).

Trwać w Chrystusie, źródle wszelkiej miłości

Komunia z Chrystusem wymaga wspólnoty z innymi. Doroteusz z Gazy, mnich z Palestyny żyjący w VI wieku, wyraził to w następujący sposób:

„Wyobraźcie sobie okrąg narysowany na ziemi, z zaznaczonym środkiem i promieniami. Wyobraźcie sobie, że ten okrąg to świat, środek to Bóg, a promienie to różne ścieżki lub sposoby życia ludzi. Święci, pragnąc zbliżyć się do Boga, kierują się ku środkowi okręgu, Kiedy znajdują się wewnątrz – zbliżają się do siebie; a im bardziej zbliżają się do siebie, tym bardziej zbliżają się do Boga. Zrozumcie, że to samo dzieje się odwrotnie, kiedy odwracamy się od Boga i wycofujemy się na zewnątrz. Wtedy staje się oczywiste, że im bardziej oddalamy się od Boga, tym bardziej oddalamy się od siebie, a im bardziej oddalamy się od siebie nawzajem, tym bardziej oddalamy się również od Boga.”

Zbliżanie się do innych, życie we wspólnocie z innymi, może stanowić wyzwanie. Siostry z Grandchamp doskonale je znają. Pomocne dla nich okazuje się nauczanie brata Rogera z Taizé¹: „Nie ma przyjaźni bez oczyszczającego cierpienia. Nie ma miłości bliźniego bez krzyża. Sam krzyż pozwala nam poznać bezkresną głębię miłości”².

Podziały wśród chrześcijan, oddalanie się od siebie, są gorszące, ponieważ są także oddalaniem się od Boga. Wielu świadomych tego chrześcijan żarliwie modli się do Boga o przywrócenie takiej jedności, o którą modlił się Jezus. Modlitwa Jezusa o jedność jest zaproszeniem, abyśmy się zwrócili do Niego, ku Niemu kierowali i zbliżyli do siebie nawzajem, radując się bogactwem naszej różnorodności.

Życie wspólnotowe uczy, że wysiłki na rzecz pojednania są kosztowne i wymagają poświęcenia. Wspiera nas modlitwa Chrystusa, który pragnie, abyśmy stanowili jedno, tak jak On stanowi jedno z Ojcem, by świat uwierzył (por. J 17,21).

Trwać w Chrystusie – by wzrastał owoc solidarności i świadectwa

Chociaż jako chrześcijanie trwamy w miłości Chrystusa, żyjemy także w rzeczywistości stworzenia, które wzdycha, czekając na wyzwolenie (por. Rz 8). W świecie jesteśmy świadkami zła, cierpienia i konfliktów. Poprzez solidarność z tymi, którzy cierpią, pozwalamy, by przepływała przez nas miłość Chrystusa. Misterium paschalne owocuje w nas, gdy ofiarujemy miłość naszym braciom i siostram i gdy pielęgnujemy nadzieję w świecie.

Duchowość i solidarność są ze sobą nierozdzielnie związane. Pozostając w Chrystusie, otrzymujemy siłę i mądrość, aby przeciwdziałać strukturalnym niesprawiedliwości i ucisku, aby uznać siebie za braci i siostry oraz być twórcami nowego sposobu życia w poszanowaniu dla całego stworzenia i w komunii z nim.

Motto Wspólnoty z Grandchamp (w czasie celebracji ekumenicznej proponujemy wspólne recytowanie tego tekstu), które siostry odmawiają wspólnie

¹ Wspólnota z Grandchamp i wspólnota braci z Taizé we Francji są związane przede wszystkim poprzez historię ich pochodzenia, ale także przez fakt, że siostry z Grandchamp oparły swoją Regułę na księdze wspomnianej w następnym przypisie.

² Frère Roger de Taizé, *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut heureux* (Taizé: Les Ateliers et Presses de Taizé, 2011), 95.

każdego ranka, rozpoczyna się od słów „módlcie się i pracujcie, aby Bóg mógł panować”. Modlitwa i życie codzienne mają być ze sobą zjednoczone. Wszystko, czego doświadczamy, ma stać się spotkaniem z Bogiem.

Na osiem dni Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan w 2021 roku proponujemy podróż modlitewną:

- Dzień 1: *Przyjmując wybranie.*
„Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem” (J 15,16a).
- Dzień 2: *Dojrzewając wewnątrznie.*
„Trwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was” (J 15,4a).
- Dzień 3: *Formując jedno ciało.*
„Abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem” (J 15,12b).
- Dzień 4: *Modląc się wspólnie.*
„Nie nazywam już was sługami... Nazwałem was przyjaciółmi”
(J 15,15).
- Dzień 5: *Pozwalając się przemienić słowem.*
„Wy już jesteście oczyszczeni przez słowo, które do was mówiłem”
(J 15,3).
- Dzień 6: *Przyjmując innych.*
„Idźcie i przyniescie trwałe owoce” (por. J 15,16b)
- Dzień 7: *Wzrastając w jedności.*
„Ja jestem krzewem winnym, wy zaś latoroślami” (J 15,5a).
- Dzień 8: *Jednając się z całym stworzeniem.*
„Aby moja radość była w was i aby wasza radość była pełna” (J 15,11).

4. WSPÓLNOTA Z GRANDCHAMPS I EKUMENICZNE DOŚWIADCZENIE ŻYCIA ZAKONNEGO³

W latach trzydziestych XX wieku grupa kobiet z Kościoła reformowanego we francuskojęzycznej Szwajcarii, znana jako „Kobiety z Morges”, na nowo odkryła znaczenie milczenia i kontemplacji w słuchaniu słowa Bożego, biorąc za wzór Chrystusa, który często odchodził na samotną modlitwę. Z inicjatywy Geneviève Micheli grupa zaczęła raz w roku organizować rekolekcje duchowe otwarte także dla innych, a na stałą siedzibę tych rekolekcji wybrała Grandchamp, małą wioskę nad jeziorem Neuchâtel. W 1936 r. w Grandchamp powstała reformowana wspólnota monastyczna, oparta na doświadczeniach katolickiego, prawosławnego i anglikańskiego życia mniszego i zakonnego. Od początku siostry z różnych tradycji chrześcijańskich czerpały inspiracje dla życia wspólnotowego opartego na słowie Bożym, kontemplacji i gościnności. Bogactwo i różnorodność tradycji, z których

³ Ten tekst jest rozpowszechniany za wyłącznym upoważnieniem i na odpowiedzialność Wspólnoty z Grandchamp.

można było czerpać doświadczenia, uświadamiały im też boleśnie, jak bardzo podzielone jest chrześcijaństwo. Powołaniem wspólnoty z Grandchamp bardzo wcześniej stała się zatem praca na rzecz jedności chrześcijan.

Już w latach 40. organizując rekolekcje, siostry nawiązywały szerokie kontakty ekumeniczne, m. in. z ojcem Paulem Couturierem, katolickim duchownym z Lyonu, pionierem ekumenizmu oraz Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. W 1940 r. o. Couturier tak pisał do matki Geneviève, pierwszej przełożonej wspólnoty:

„Żadne rekolekcje dla chrześcijan nie powinny kończyć się bez poczucia dotkliwego cierpienia z powodu podziałów i bez determinacji, by pracować na rzecz jedności poprzez żarliwą modlitwę i stopniowe oczyszczanie... Dla mnie problem jedności to przede wszystkim problem zorientowania na wewnętrzne życie. Rozumiesz więc, jak wielką wagę przywiązuję do Twojej prośby i dzieła duchowych rekolekcji. Módlmy się żarliwie, innymi słowy, dobrowolnie wpuśćmy Chrystusa do naszego wnętrza.”

W 1940 r. Grandchamp odwiedził też Roger Schutz, przyszły brat Roger z Taizé. Jego własne poszukiwania, a później również doświadczenia wspólnoty Taizé miały wielki wpływ na wspólnotę z Grandchamp. W 1953 r. siostry przyjęły zarówno regułę, jak i oficjum z Taizé, o którym brat Roger pisał:

„Nieustanne poszukiwanie jedności porządkuje człowieka: dostarcza czynów myślom, a działaniom istoty. Dążąc do równowagi, osiągamy ją stopniowo w zgodzie z tym, co w nas najlepsze i co jest w nas najgłębiej ukryte: w zgodzie z Chrystusem w nas.”⁴

Wkrótce, podobnie jak bracia z Taizé i Małe Siostry Jezusa, siostry z Grandchamp zaczęły zakładać małe wspólnoty w Algierii, Izraelu, Libanie. Osiedlały się też w uboższych, często robotniczych dzielnicach różnych miast europejskich. Wszędzie ich życie pozostaje oparte na modlitwie i gościnności. Nawiązują serdeczne kontakty z sąsiadami, odkrywają bogactwo liturgii i tradycji lokalnych społeczności chrześcijańskich różnych wyznań i otwierają się na spotkania z innymi religiami.

Zaraz po drugiej wojnie światowej do pierwszych sióstr ze Szwajcarii i Francji dołączyły siostry niemieckie i holenderskie, a następnie siostry z Indonezji, Austrii, Konga, Czech, Szwecji i Łotwy. Obecnie wspólnota liczy około pięćdziesięciu sióstr w różnym wieku, reprezentujących różne wyznania i narodowości.

Jako wspólnota siostry z Grandchamp bardzo szybko odkryły, że ich ekumeniczne powołanie wymaga pojednania, przede wszystkim w sobie i między sobą. Realizacja takiego pojednania na co dzień polega na akceptacji różnorodności i tworzeniu wspólnoty złożonej z osób pochodzących z różnych krajów, mówiących różnymi językami, wychowanych w różnych tradycjach wyznaniowych, mających różne doświadczenia, ale także inaczej się modlących, inaczej myślących, działających, inaczej wchodzących w relacje. Codzienne kontakty wymagają więc nieustannej pracy nad sobą i nad relacjami z innymi, nieustannego przebaczenia sobie wzajemnie i wielkiej ufności w Boże miłosierdzie, dzięki któremu osiągnąć można wewnętrzny, uzdrawiający pokój.

Rytm dnia sióstr z Grandchamp wyznaczają wspólne modlitwy, które odbywają się cztery razy dziennie. Stojąc w milczeniu przed ikoną Trójcy Świętej w centrum

⁴ Frère Roger, de Taizé, *Les écrits fondateurs, Dieu nous veut heureux* (Taizé: Les Ateliers et Presses de Taizé, 2011) s. 121.

kaplicy Grandchamp, siostry wchodzą we wspólnotę miłości między Ojcem, Synem i Duchem Świętym, aby ta miłość wzrastała w nich i płynęła między nimi oraz ogarniała tych, którzy przybywają tam jako goście. Wtedy często dochodzi do wymiany darów. Siostry mówią, że zawsze dostają więcej niż dają!

Otwartość na różnorodność we własnej wspólnotie oraz gościnność przekłada się na nawiązywanie serdecznych kontaktów i tworzenie więzi na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym. To z kolei ułatwia działania na rzecz pojednania, pokoju i sprawiedliwości między chrześcijanami, narodami, religiami, kulturami, a także na rzecz pełnej szacunku jedności ze stworzeniem. Siostry założyły ekologiczny ogród, stosując produkty przyjazne dla środowiska, zwracają baczną uwagę na sposób odżywiania się, gospodarowania i podróżowania. Coraz szerzej otwierają się na wolontariat, który jest ofertą skierowaną nie tylko do ludzi młodych. Zaproszenie, aby żyć i pracować w Grandchamp w modlitwie, kontemplacji oraz pielęgnowaniu dialogu i gościnności, kierowane jest do ludzi w każdym wieku, do chrześcijan różnych wyznań, do żydów, muzułmanów i do osób bezreligijnych oraz niereligijnych.

Doświadczenie pozwalające na zmierzenie się z wyzwaniami współczesności i pielęgnowanie we współczesnym świecie idei pojednania, jedności i wzajemnego szacunku, siostry zdobywają również poza swoją wspólnotą. Wyjeżdżają m. in. do krajów Bliskiego Wschodu, wstępują czasowo do innych zgromadzeń zakonnych lub wspólnot monastycznych i dzielą z nimi swoją codzienność.

Od lat siostry angażują się w działania Światowej Rady Kościołów. Uczestniczyły w kilku zgromadzeniach ŚRK – w Vancouver, Harare i Porto Alegre. Przez kilka lat były obecne w Instytucie Ekumenicznym w Bossey, tworząc podczas studiów małą wspólnotę modlitwy, gościnności i przyjaźni. Obecnie w każdy poniedziałek wieczorem modlą się według intencji Ekumenicznego Cyklu Modlitw proponowanego przez ŚRK.

Życie wspólnotowe na wzór monastyczny, jakie prowadzą siostry z Grandchamp i jakim chcą dzielić się z innymi, może w różny sposób oddziaływać na chrześcijan wielu wyznań. Może być pomocne w zgłębianiu tajemnic wiary, w nieustannym poznawaniu siebie, nawracaniu się i przemianie życia, bez których pojednanie i jedność chrześcijan nie są możliwe. André Louf wyraził to następującymi słowami:

„W podzielonym Kościele klasztor powinien być w najwyższym stopniu ziemią ekumeniczną. Może być zapowiedzią komunii, która gdzieś indziej istnieje tylko w sferze nadziei. Gdziekolwiek by to było, klasztor zasadniczo nie należy do prawosławia czy katolicyzmu, tymczasowo sobie przeciwnych. Jest to już znak niepodzielnego Kościoła, do którego Duch Święty prowadzi nas dzisiaj z mocą.”⁵

Więcej informacji o Wspólnocie można znaleźć na stronie: www.grandchamp.org

⁵ André Louof, wykład z 16 grudnia 1979 r. w katedrze Notre-Dame w Paryżu z okazji inauguracji Roku Świętego Benedykta.

Część II

NABOŻEŃSTWO EKUMENICZNE

1. WPROWADZENIE DO NABOŻEŃSTWA

Poniższe nabożeństwo odzwierciedla sposób, w jaki modlą się siostry z Grandchamp. W ich tradycji trzy monastyczne nabożeństwa modlitewne – w tradycji benedyktyńskiej zwane czasami „czuwaniem” lub „nokturnami” – tradycyjnie odmawiane w nocy, połączone są w jedno wieczorne nabożeństwo. Tak więc i nasze nabożeństwo podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan jest złożone z trzech części, w Grandchamp nazwanych „czuwaniem”.

Każda część przebiega według tego samego wzoru: czytania z Pisma Świętego; śpiewana odpowiedź; czas milczenia; modlitwa wstawiennicza. Każde z czuwań ma również element działania odzwierciedlający jego temat (są one opisane poniżej). Zakończeniem każdego z czuwań jest śpiew pieśni wyrażającej ideę Bożej światłości*.

Pierwsze czuwanie skupia się na naszej wewnętrznej integralności i trwaniu w Chrystusie. Uczestników zapraszamy do przeżycia chwili ciszy. Milczenie powtarzać będziemy podczas całej uroczystości.

Drugie czuwanie wyraża pragnienie ponownego odkrycia widzialnej jedności chrześcijan. Zakorzenieni w miłości Chrystusa zwracamy się do naszych sąsiadów i wymieniamy między sobą znak Jego pokoju.

Trzecie czuwanie otwiera nas na jedność wszystkich narodów i na całe stworzenie. Działanie w nim jest inspirowane tekstem Doroteusza z Gazy (patrz wstęp). Na linii tworzącej okrąg znajduje się kilka osób, które poruszają się w kierunku jego środka. Im bardziej zbliżamy się do Boga – centrum – tym jesteśmy bliżej siebie.

Jest wiele możliwości realizacji tego działania: w zależności od przestrzeni i miejscowych zwyczajów. Poniższe warianty mogą służyć jako wskazówki:

- Każda osoba w grupie będzie potrzebować niezapalanej świecy.
- Duża, umieszczona na podwyższeniu zapalona świeca (na przykład świeca wielkanocna) znajduje się w centralnym punkcie koła.
- Sześć do ośmiu osób różnych wyznań otacza świecę w kręgu, który może być zaznaczony na ziemi, wyznaczony przez ustawienie siedzeń lub w jakiś inny sposób.
- Każda z tych osób niesie małą, niezapaloną świeczkę wzniesioną wysoko.
- Podczas czytania towarzyszącego działaniu każda osoba w kole w tym samym tempie zbliża się do centrum.
- Kiedy docierają do centrum, zapalają jednocześnie świece i wracają do grupy. Od ich świec zapalane są świece wszystkich osób.
- Podczas zapalania świec śpiewa się pieśń o Bożej światłości*.

- Wszyscy trzymają zapaloną świecę aż do zakończenia nabożeństwa. W niektórych miejscach, gdzie jest to stosowne i wykonalne, zgromadzeni mogą wyjść z nabożeństwa z zapalonymi świecami.

Początkową litanię mogą przeczytać lub zaśpiewać, jeśli to możliwe, dwie różne osoby. Psalm można czytać, śpiewać lub zastępować hymnem związanym z tematem czuwania. Odpowiedzi podczas modlitw wstawienniczych można czytać, śpiewać lub zastępować innymi. Modlitwa wstawiennicza może zostać przedłużona przez dodanie czasu na modlitwę indywidualną.

Oprawę muzyczną litanii, odpowiedzi i modlitwy wstawiennicze wykorzystywane w Grandchamp można znaleźć na stronie internetowej Wspólnoty z Grandchamp: <https://www.grandchamp.org/materiel-pour-la-celebration/>. Można również słuchać codziennie ich wspólnej modlitwy na stronie: www.grandchamp.org/prier-avec-nous.

* Organizatorzy nabożeństwa mogą dowolnie wybrać pieśń wyrażającą ideę Bożej światłości. Jedną z sióstr ze Wspólnoty z Grandchamp skomponowała pieśń *Lumière de Dieu*, której nagranie, słowa i zapis nutowy udostępniono na wymienionych wyżej stronach internetowych. Pieśń zawiera następujące słowa: „Światłości Boga, zalej ziemię, nawiedź nasze serca i pozostań z nami”.

2. PORZĄDEK NABOŻEŃSTWA

*Trwajcie w miłości mojej,
a przyniesiecie obfity owoc
(por. J 15, 5-9)*

- P** – Prowadzący
- W** – Wszyscy
- L** – Lektor

ZAPROSZENIE DO MODLITWY

Pieśń na wejście

Pieśń przyzywająca Ducha Świętego (do wyboru lokalnie)

Powitanie

P – Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa,
miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym,
niech będą z wami wszystkimi!

W – I z duchem twoim.

P lub **L** –

Bracia i siostry w Chrystusie, w tym roku tematem Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, wybranym przez siostry ze Wspólnoty z Grandchamp w Szwajcarii, jest: „Trwajcie w mojej miłości, a przyniesiecie obfity owoc”.

Wielkim pragnieniem Boga, wyrażonym przez Jezusa, jest abyśmy przyszedli do Niego i w Nim trwali. On czeka na nas nieustannie, mając nadzieję, że zjednoczeni z Nim w miłości wydamy owoc, który przyniesie życie wszystkim. W zetknięciu z drugim człowiekiem ryzykujemy zamknięcie się w sobie i zauważanie tylko tego, co nas dzieli. Wsłuchajmy się jednak w wezwanie Chrystusa do trwania w Jego miłości, by przez to wydać owoce obficie.

Wspominając wezwanie Chrystusa, zwracamy się do Jego miłości, do Niego, który jest centrum naszego życia. Ścieżka jedności zaczyna się bowiem w naszej wewnętrznej relacji z Bogiem. Trwanie w Jego miłości wzmacnia pragnienie jedności i pojednania z innymi. Bóg otwiera nas na tych, którzy są od nas różni. To ważny owoc, dar uzdrawiania wszelkich podziałów.

P – W pokoju zanośmy modlitwę do Pana:

Panie, jesteś gospodarzem winnicy, który troszczy się o nas z miłością.
 Wzywasz nas, abyśmy zobaczyli piękno każdej gałęzi złączonej z winoroślą,
 piękno każdego człowieka.
 A jednak zbyt często nasza odmienność powoduje, że się boimy.
 Zamykamy się w sobie.
 Odrzucając innych, porzucamy wiarę w Ciebie.
 Mur wrogości wyrasta między nami.
 Przyjdź i przyprowadź do siebie nasze serca.
 Uczyn nas wszystkich gałązkami Twojego winnego krzewu.
 Obdaruj nas życiem dzięki Twojemu przebaczeniu
 abyśmy byli razem i wysławiali Twoje imię.

Litania pochwalna

P – Bądź pochwalony na całej ziemi!

L1 – Głosimy Twoją chwałę pośród świata i wśród wszystkich ludów,
L2 – Głosimy Twoją chwałę pośród stworzenia
 i pośród wszystkich stworzeń.

W – Bądź pochwalony na całej ziemi!

L1 – Śpiewamy Twoją chwałę pośród cierpienia i łez,
L2 – Śpiewamy Twoją chwałę wśród obietnic i osiągnięć.

W – Bądź pochwalony na całej ziemi!

L1 – Wielbimy Twoją chwałę w miejscach konfliktu i nieporozumień;
L2 – Wielbimy Twoją chwałę w miejscach spotkania i pojednania.

W – Bądź pochwalony na całej ziemi!

L1 – Głosimy Twoją chwałę w czasie rozłamów i podziałów,
L2 – Głosimy Twoją chwałę pośród życia i śmierci,

pośród narodzin nowego nieba i nowej ziemi.

W – Bądź pochwalony na całej ziemi!

PIERWSZE CZUWANIE
Trwając w Chrystusie – jedność całej osoby

Psalm: Ps 103,1-6

Wszystko, co jest we mnie, błogosławi Pana

Refren: Całym swym sercem uwielbiam Cię, Panie.

Błogosław, duszo moja, PANA,
i wszystko co jest we mnie – Jego święte imię!
Błogosław, duszo moja, PANA,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!

Refren: Całym swym sercem uwielbiam Cię, Panie.

On odpuszcza wszystkie twoje winy
i leczy wszelkie choroby.
On ratuje twoje życie od śmierci,
wieńczy cię łaską i miłosierdziem.

Refren: Całym swym sercem uwielbiam Cię, Panie.

On napełnia twoje życie dobrem
i odnawia twoją młodość jak orła.
PAN wymierza sprawiedliwość
i broni praw wszystkich uciśnionych.

Refren: Całym swym sercem uwielbiam Cię, Panie.

Czytanie: J 15,1-10

Trwajcie w miłości mojej, a przyniesiecie obfity owoc

Słowa Ewangelii według św. Jana

[Jezus powiedział do swoich uczniów:]

Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Mój Ojciec jest rolnikiem. Każdą latorośl, która we Mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby lepiej owocowała. Wy już jesteście czyści dzięki Słowu, które do was mówiłem. Trwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was. Tak jak latorośl nie może przynieść owocu sama z siebie, jeśli nie pozostanie w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we Mnie nie będziecie trwać.

Ja jestem krzewem winnym, wy zaś latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity owoc, bo bez Mnie nic nie możecie uczynić. Jeśli ktoś nie trwa we Mnie, ten jak latorośl zostanie wyrzucony na zewnątrz i uschnie. Zbierają je, wrzucają do ognia i płoną. Jeśli we Mnie będziecie trwać, a Moje słowa w was,

poproście, o cokolwiek chcecie, a spełni się wam. Mój Ojciec będzie uwielbiony przez to, że przyniesiecie obfity owoc i staniecie się Moimi uczniami.

Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Trwajcie w Mojej miłości. Jeśli będziecie zachowywać Moje przykazania, będziecie trwać w Mojej miłości, jak Ja zachowałem przykazania Mojego Ojca i trwam w Jego miłości.

Oto słowo Pańskie

Pieśń

chwila milczenia

Modlitwa wstawiennicza

L – Boże miłości, przez Chrystusa powiedziałeś nam:
„Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem”.
Szukasz nas, zapraszasz do przyjęcia Twojej przyjaźni i trwania w niej.
Naucz nas, byśmy głębiej odpowiadali na to zaproszenie i wzrastali w życiu,
które jest coraz pełniejsze.

W – Radość naszego serca jest w Bogu

L – Boże życia, wzywasz nas, abyśmy Cię wielbili w tym świecie
i wzajemnie traktowali się jako dary Twojej łaski.
Niech Twoje pełne miłości spojrzenie, które spoczywa na każdym człowieku,
otworzy nas na przyjęcie siebie takimi, jakimi jesteśmy.

W – Radość naszego serca jest w Bogu.

L – Boże, w swoim Synu Jezusie łączysz nas w jedną winorośl.
Niech Twój miłujący Duch w nas przebywa.
Spraw, abyśmy radośnie zjednoczeni wysławiali Cię w naszych domach,
na parafialnych i ekumenicznych spotkaniach.

W – Radość naszego serca jest w Bogu.

L – Boże jednej winnicy, wzywasz nas, abyśmy trwali w Twojej miłości
we wszystkim, co robimy i mówimy.
Spraw, byśmy poruszeni Twoją dobrocią
byli odzwierciedleniem tej miłości w naszych domach i miejscach pracy.
Abyśmy pokonali-pokusę rywalizacji i przewyciężali napięcia i konflikty.

W – Radość naszego serca jest w Bogu.

Działanie: Milczenie

L – Bardzo często myślimy o modlitwie jako o wypowiedzianych słowach oraz intencjach. W tym krótkim czasie jesteśmy zaproszeni do wewnętrznego wyciszenia i odwrócenia się od hałasu i trosk naszego życia i myśli. W tym milczeniu działanie należy do Boga. My po prostu trwajmy w miłości Bożej, odpocznijmy w Nim.

Milczenie (około 1-2 minut)

Pieśń o Bożej światłości

DRUGIE CZUWANIE *Widzialna jedność chrześcijan*

Psalm: Ps 85,2-7
Odnów nas, Boże

Refren: Odnów nas, Boże, i obdarz jednością.

PANIE, obdarzyłeś Twoją ziemię życzliwością,
odmieniłeś los Jakuba.
Darowałeś winę Twójemu ludu,
wybaczyłeś wszystkie jego grzechy.

Refren: Odnów nas, Boże, i obdarz jednością.

Powstrzymałeś całe swoje zagniewanie,
zaniechałeś swojej zapalczywości.
Odnów nas Boże, nasz Zbawco,
przestań się na nas gniewać!

Refren: Odnów nas, Boże, i obdarz jednością.

Czy zawsze będziesz się na nas gniewał,
czy rozciągniesz swój gniew na wszystkie pokolenia?
Czy nie ożywisz nas na nowo,
by lud Twój radował się w Tobie?

Czytanie: 1 Kor 1, 10-13a
Czy Chrystus jest podzielony?

Czytanie z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian

Zachęcam więc was, bracia, przez wzgląd na imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli zgodni i aby nie było wśród was rozłamów, ale abyście byli doskonali w jednakowym myśleniu i w jednakowej ocenie. Ludzie Chloe bowiem donieśli mi o was, moi bracia, że są między wami spory. Mówię to dlatego, że każdy z was mówi: ja należę do Pawła; ja do Apollosa; ja do Kefasa; ja zaś do Chrystusa. Czy Chrystus jest podzielony?

Oto słowo Boże

Pieśń

Chwila milczenia

Modlitwa wstawiennicza

- L** – Duchu Święty, który tworzysz i ożywasz Kościół.
Przyjdź i wzbudź w naszych sercach modlitwę,
którą Jezus skierował do swego Ojca w przededniu swojej męki:
„aby wszyscy stanowili jedno... aby świat uwierzył”.
- W** – Kyrie eleison (Panie, zmiłuj się nad nami).
- L** – Panie Jezu, Księżę Pokoju, rozpal w nas ogień Twojej miłości,
aby w Kościele ustały między nami podejrzenia, pogarda i nieporozumienia.
Niech runą mury, które nas dzielą.
- W** – Kyrie eleison (Panie, zmiłuj się nad nami).
- L** – Duchu Święty, Pocieszycielu wszystkich,
otwórz nasze serca na przebaczenie i pojednanie,
i sprowadź nas z powrotem na Twoją drogę.
- W** – Kyrie eleison (Panie, zmiłuj się nad nami).
- L** – Panie Jezu, łagodny i pokornego serca, uczyn nas ubogimi w duchu,
abyśmy mogli nasycić się Twoją łaską.
- W** – Kyrie eleison (Panie, zmiłuj się nad nami).
- L** – Duchu Święty, nigdy nie opuszczasz
prześladowanych za wierność Ewangelii.
Daj im siłę i odwagę oraz wspieraj tych, którzy im pomagają.
- W** – Kyrie eleison (Panie, zmiłuj się nad nami).

Działanie: Przekazanie znaku pokoju

- L** – Pan wzywa nas, abyśmy byli zjednoczeni między sobą.
Daje nam swój pokój i zaprasza do dzielenia się nim.
Przekażmy sobie znak Jego pokoju.

Wszyscy zwracają się do swoich sąsiadów i przekazują znak pokoju (np. uklon pełen szacunku z prawą ręką na sercu).

Pieśń o Bożej światłości

TRZECIE CZUWANIE: *Jedność wszystkich ludów i całego stworzenia*

Psalm: Ps 96,1-6

Rozgłaszajcie wśród narodów Jego chwałę

Refren: Niech cała ziemia śpiewa swemu Panu.

Śpiewajcie PANU pieśń nową,
śpiewaj PANU cała ziemi!

Śpiewajcie PANU, błogosławcie Jego imię,
dzień po dniu głosicie Jego zbawienie!

Refren: Niech cała ziemia śpiewa swemu Panu.

Rozgłaszajcie wśród narodów Jego chwałę,
Jego cuda wśród wszystkich ludów!
PAN bowiem jest wielki, godny wielkiej chwały,
wzbudza większą trwogę niż wszyscy bogowie.

Refren: Niech cała ziemia śpiewa swemu Panu.

Wszyscy bogowie ludów są nicością,
PAN zaś stworzył niebios.
Blask i majestat przed Jego obliczem,
potęgą i dostojeństwem w Jego świątyni.

Refren: Niech cała ziemia śpiewa swemu Panu.

Czytanie: Ap 7,9-12

Wielki tłum przed Barankiem

Czytanie z Księgi Apokalipsy

Następnie zobaczyłem wielki tłum, którego nikt nie mógł policzyć, ludzi z każdego narodu i wszystkich plemion, i ludów, i języków, stojących przed tronem i przed Barankiem, ubranych w białe szaty, a palmy były w ich rękach. I donośnym głosem wołają: Zbawienie pochodzi od naszego Boga, który siedzi na tronie, i od Baranka. A wszyscy aniołowie stanęli wokół tronu i Starszych, i czterech Istot żyjących i upadli przed tronem na twarze, i oddali pokłon Bogu, mówiąc: Amen. Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga naszemu Bogu na wieki wieków. Amen.

Oto słowo Boże

Pieśń

Homilia (opcjonalna)

Chwila milczenia

Modlitwa wstawiennicza

- L** – Boże życia, stworzyłeś każdego człowieka na swój obraz i podobieństwo.
Śpiewamy Twoją chwałę za dar naszych kultur i tradycji,
za dar naszej różnorodności.
Daj nam odwagę,
abyśmy zawsze stawiali czoła niesprawiedliwości i nienawiści
ze względu na rasę, klasę społeczną, płeć, religię
i strachowi przed tymi, którzy nie są tacy jak my.
- W** – Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja!

- L** – Boże Miłosierny, Ty pokazałeś nam w Chrystusie, że jesteśmy jedno w Tobie.
Naucz nas, jak korzystać z tego daru w świecie,
aby wierzący wszystkich wyznań,
w każdym kraju mogli słuchać siebie nawzajem i żyć w pokoju.
- W** – Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja!
- L** – O Jezu, przyszedłeś na świat
i uczestniczyłeś w pełni w naszym człowieczeństwie.
Znasz trudy życia ludzi, którzy cierpią na tak wiele różnych sposobów.
Niech Duch współczucia pobudza nas do dzielenia czasu,
życia i dóbr ze wszystkimi potrzebującymi.
- W** – Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja!
- L** – Duchu Święty, słyszysz wzburzenie swojego zranionego stworzenia
i krzyki tych, którzy już cierpią z powodu zmian klimatycznych.
Naucz nas żyć w harmonii z całym Twoim stworzeniem.
- W** – Boże pokoju, Boże miłości, w Tobie jest nasza nadzieja!

Działanie: **Zbliżając się do Boga, zbliżamy się do siebie;
zbliżając się do siebie, zbliżamy się do Boga.**

zainspirowane tekstem Doroteusza z Gazy

- L** – Jesteśmy powołani, aby być sługami Bożej miłości
uzdrawiającej i niosącej pojednanie.
Nasza praca może być owocna tylko wtedy, gdy trwamy w Bogu,
jako gałązki prawdziwej winorośli, którą jest Jezus Chrystus.
Zbliżając się do Boga, zbliżamy się do siebie nawzajem.

*Wyznaczone osoby ze zgaszonymi świecami wstają
i tworzą krąg wokół centralnie ustawionej zapalanej świecy (np. paschału).*

- L** – Świeca w środku koła reprezentuje Boga,
a ścieżki do Niego to różne sposoby życia ludzi.
Kiedy ludzie żyjący na tym świecie, pragnący zbliżyć się do Boga,
idą w kierunku środka kręgu...

Osoby wyznaczone robią kilka kroków w kierunku centrum.

- L** – ... zbliżając się do Boga, zbliżają się do siebie.
A im bardziej zbliżają się do siebie....

Osoby wyznaczone podchodzą do środka razem.

- L** – ... tym bardziej zbliżają się do Boga.

*Każda z wyznaczonych osób zapala świecę i stoi w centrum.
Wszyscy trwają na modlitwie w ciszy.*

Krótkie milczenie

Modlitwa Pańska

P – Zjednoczeni z Bogiem i bliźnimi
módlmy się słowami, których nauczył nas Jezus:

W – Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje;
przyjdź królestwo Twoje;
bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi;
chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj;
i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom
i nie wódź nas na pokuszenie;
ale nas zbaw od złego.

Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała
na wieki wieków. Amen.

L – Światło jedności jest darem dla wszystkich, dla całego świata.
Zanieśmy je tym, których kochamy.

Pieśń o Bożej światłości

Podczas śpiewu osoby z zapalonymi świecami dzielą się światłem ze zgromadzeniem.

(po zakończeniu pieśni):

L – Duchowość i solidarność są ze sobą nierozdzielnie połączone.
Modlitwa i działanie są powiązane.
Kiedy trwamy w Chrystusie, otrzymujemy Ducha odwagi i mądrości,
aby przeciwdziałać wszelkiej niesprawiedliwości i uciskowi.
Mówimy razem:

W – Módl się i pracuj, aby Bóg mógł panować.
Niech Słowo Boże tchnie życie w pracę i odpoczynek.
Zachowujcie wewnętrzną ciszę we wszystkim,
tak, by zamieszkać w Chrystusie.
Bądź napełniony duchem błogosławieństw:
radości, prostoty, miłosierdzia.

(Te słowa są recytowane codziennie przez Siostry ze Wspólnoty z Grandchamp)

Błogosławieństwo

P – Bądźcie jednością, aby świat uwierzył!
Trwajcie w Jego miłości, idźcie na świat i wydawajcie owoce tej miłości.

W – Niech Bóg nadziei napełni nas wszelką radością i wszelkim pokojem w
wierze,
że dzięki mocy Ducha Świętego będziemy przepełnieni nadzieją.

W imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Amen.

Pieśń końcowa

Część III

ROZWAŻANIA BIBLIJNE I MODLITWY NA POSZCZEGÓLNE DNI

DZIEŃ PIERWSZY – poniedziałek, 18 stycznia 2021 r.

*Przyjmując wybranie.
„Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem”
(J 15,16a)*

CZYTANIE: Rdz 12,1-4

Powołanie Abrahama

Czytanie z Księgi Rodzaju

PAN powiedział do Abrama:

Wyjdź ze swego kraju, z miejsca swojego urodzenia i z domu swego ojca do ziemi, którą ci wskażę, a sprawię, że powstanie z ciebie wielki naród i będę ci błogosławił. Rozsławię twoje imię i staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy tobie błogosławią, a tych, którzy ciebie przeklinają, będę przeklinała. W tobie będą błogosławione wszystkie plemiona ziemi.

I Abram wyruszył, jak mu PAN polecił, a Lot poszedł razem z nim. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Charanu.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 103,1-2,7-8,17-18

Pan objawił swoje drogi

Refren: Ty nas wezwałeś, Panie, wieczny Boże!

Błogosław, duszo moja, PANA,
i wszystko co jest we mnie – Jego święte imię!
Błogosław, duszo moja, PANA,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!

Refren: Ty nas wezwałeś, Panie, wieczny Boże!

Objawił Mojżeszowi swoje drogi,
a synom Izraela swoje dzieła.
PAN jest miłosierny i łaskawy,
nieskory do gniewu i pełen łaski.

Refren: Ty nas wezwałeś, Panie, wieczny Boże!

Łaska PANA jednak trwa na wieki dla tych, którzy się Go boją,
a Jego sprawiedliwość dla dzieci ich dzieci,
dla tych, którzy strzegą Jego przymierza
i pamiętają, by wypełniać Jego przykazania.

Refren: Ty nas wezwałeś, Panie, wieczny Boże!

Alleluja, alleluja, alleluja.

Nie wyście mnie wybrali, ale Ja was wybrałem,
Abyście szli i owoc przynosili.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: J 1,35-51

Powołanie pierwszych uczniów

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Nazajutrz Jan ze swoimi dwoma uczniami stał na tym samym miejscu. Kiedy zobaczył przechodzącego Jezusa, powiedział: Oto Baranek Boży. Jego dwaj uczniowie usłyszeli, jak to mówił, i poszli za Jezusem.

Gdy Jezus się odwrócił i zobaczył ich idących, zapytał: Czego szukacie? Oni zaś odpowiedzieli: Rabbi – to znaczy Nauczycielu – gdzie mieszkasz? Powiedział im: Chodźcie i zobaczcie. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. A działo się to około godziny dziesiątej.

Andrzej, brat Szymona Piotra, był jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim. Odszukał on najpierw swojego brata Szymona i powiedział do niego: Znaleźliśmy Mesjasza – to znaczy Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa. Jezus zaś spojrział na niego i powiedział: Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz się nazywał Kefas – to znaczy Piotr.

Nazajutrz Jezus chciał pójść do Galilei. Spotkał Filipa i powiedział do niego: Pójdź za Mną! A Filip był z Betsaidy, z miasta Andrzeja i Piotra. Kiedy Filip spotkał Natanaela, oznajmił mu: Znaleźliśmy Tego, o którym napisał Mojżesz w Prawie i prorocy, Jezusa, syna Józefa z Nazaretu. Natanael jednak zapytał: Czy z Nazaretu może być coś dobrego? Filip odpowiedział: Chodź i zobacz. A gdy Jezus ujrzał nadchodzącego Natanaela, powiedział: Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstępu. Wtedy Natanael zapytał: Skąd mnie znasz? Jezus zaś odpowiedział: Zanim Filip ciebie zawołał, widziałem cię pod drzewem figowym. Wówczas Natanael oznajmił: Rabbi, Ty jesteś Synem Boga, Ty jesteś Królem Izraela. Jezus natomiast zapytał: Czy wierzysz dlatego, że powiedziałem: Widziałem cię pod drzewem figowym? Zobaczysz jeszcze większe rzeczy. I dodał: Zapewniam, zapewniam was: Ujrzycie nad Synem Człowieczym otwarte niebo i aniołów Boga wstępujących i zstępujących.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Początkiem wędrówki jest spotkanie człowieka z Bogiem, stworzenia ze Stwórcą, spotkanie czasu z wiecznością.

Abraham usłyszał wezwanie: „Idź do ziemi, którą ci wskażę”. Podobnie jak Abraham jesteśmy wezwani do opuszczenia tego, co jest nam znane, i udania się na miejsce, które Bóg dla nas przygotował w głębi naszych serc. Po drodze stajemy się coraz bardziej sobą, ludem, jakim Bóg chciał, żebyśmy byli od początku. Podążając za wezwaniem, które jest do nas skierowane, stajemy się błogosławieństwem dla naszych bliskich, naszych sąsiadów i świata.

Miłość Boża nas szuka. Bóg stał się człowiekiem w Jezusie, w którym spotykamy Boga. W naszym życiu, podobnie jak w Ewangelii św. Jana, Boże wezwanie słyszymy na różne sposoby. Wzruszeni Jego miłością wyruszyliśmy za Nim. W tym spotkaniu podążamy ścieżką przemiany – jasnym początkiem miłości.

„Pewnego dnia zrozumiałeś, że, choć nie byłeś tego świadom, to jednak zostało to już zapisane w twoich najskrytszych głębiach. Więc zdecydowałeś się postępować śladami Chrystusa....

W ciszy w obecności Chrystusa słyszałeś, jak mówił: „Pójdź za mną; Dam ci miejsce, w którym możesz odpocząć.”

Źródła Taizé

Modlitwa

Jezu Chryste,
szukasz nas, chcesz ofiarować nam swoją przyjaźń
i doprowadzić nas do pełni życia.
Daj nam pewność, że odpowiemy na Twoje wezwanie,
abyśmy mogli zostać przemienieni
i stać się świadkami Twojej czułości wobec świata.

DZIEŃ DRUGI – wtorek, 19 stycznia 2021 r.

*Dojrzewając wewnętrzne
„Trwajcie we mnie, a Ja będę trwał w was”
(J 15,4a)*

CZYTANIE: Ef 3,14-21

Aby został umocniony wewnętrzny człowiek

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan

Dlatego padam na kolana przed Ojcem – od którego każda ojczyzna w niebiosach i na ziemi bierze swoją nazwę – żeby obdarzył was według bogactwa swojej chwały, aby przez Jego Ducha został umocniony wewnętrzny człowiek i przez wiarę Chrystus zamieszkał w waszych sercach, abyście zostali zakorzenieni w miłości i zbudowani na jej fundamencie; abyście byli w stanie pojąć wraz ze wszystkimi świętymi

szerokość, długość, wysokość i głębokość i poznali tę przewyższającą wszelkie poznanie miłość Chrystusa; abyście zostali napełnieni całkowitą pełnią Boga.

Temu zaś, który mocą działającą w nas może uczynić więcej niż to, o co prosimy lub co zdołamy sobie wyobrazić, Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie przez wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 103,3-6,9-10

Pan napełnia twoje życie dobrem

Refren: Pan Bóg zamieszkał pośród swego ludu.

On odpuszcza wszystkie twoje winy
i leczy wszelkie choroby.
On ratuje twoje życie od śmierci,
wieńczy cię łaską i miłosierdziem.

Refren: Pan Bóg zamieszkał pośród swego ludu.

On napełnia twoje życie dobrem
i odnawia twoją młodość jak orła.
PAN wymierza sprawiedliwość
i broni praw wszystkich uciśnionych.

Refren: Pan Bóg zamieszkał pośród swego ludu.

Nie prowadzi sporu bez końca
i nie gniewa się wiecznie.
Nie postępuje z nami według naszych grzechów
i nie odpłaca według naszej winy.

Refren: Pan Bóg zamieszkał pośród swego ludu.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Błogosławieni, którzy przechowują skarb w swoich sercach
i przynoszą owoc przez swoją wytrwałość.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: Łk 2,41-52

Jezus dojrzywał i wzrastał

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Rodzice Jezusa co roku chodzili do Jeruzalem na święto Paschy. Gdy miał dwanaście lat, również się tam udali zgodnie ze świątecznym zwyczajem. Po upływie świąt, gdy wracali, Jezus – Dziecko pozostał w Jeruzalem, o czym nie wiedzieli Jego rodzice. Przypuszczając, że znajduje się wśród pielgrzymów, przeszli dzień drogi i poszukiwali Go między krewnymi i znajomymi. A gdy nie znaleźli, zawrócili do Jeruzalem, szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni. Siedział pośród nauczycieli, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. A wszystkich, którzy Go słuchali, zadziwiał swoim rozsądkiem i odpowiedziami. Gdy to zobaczyli, zdumieli się, a Jego matka powiedziała: Synu, dlaczego nam to zrobiłeś? Twój ojciec i ja pełni bólu szukaliśmy Ciebie. Odpowiedział im: Dlaczego Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem zajmować się sprawami Mojego Ojca? Oni jednak nie pojęli tego, co mówił. Wtedy poszedł z nimi, wrócił do Nazaretu i był im posłuszny.

A Jego matka zachowywała wszystkie te słowa w swoim sercu. Jezus zaś dojrzywał, wzrastał w mądrości i łasce u Boga i ludzi.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Spotkanie z Jezusem rodzi pragnienie pozostania z Nim i trwania w Nim: tyle czasu, ile potrzeba, by owoc dojrzał.

Będąc w pełni człowiekiem, jak my, Jezus dorastał i dojrzywał. Prowadził proste życie, zakorzenione w praktykach wiary żydowskiej. W tym ukrytym życiu w Nazarecie, karmił się obecnością Ojca.

Maryja kontemplowała działania Boga w swoim życiu i życiu swojego Syna. Wszystko zachowywała w swoim sercu. W ten sposób stopniowo wrastała w tajemnicę Jezusa.

My także potrzebujemy długiego okresu dojrzywania, całego życia, aby zgłębić ogrom miłości Chrystusa, pozwolić Mu przebywać w nas, a nam w Nim trwać. Duch sprawia, że Chrystus zamieszkuje w naszych sercach. Poprzez modlitwę, słuchanie słowa, dzielenie się z innymi, wprowadzanie w życie tego, co zrozumieliśmy, umacniamy się wewnątrz.

„Gdy pozwolisz Chrystusowi zstąpić w głąb twego jestestwa... On przeniknie umysł i serce, dotrze do twego wnętrza, do najgłębszej istoty, abys i ty pewnego dnia doświadczył głębi miłosierdzia”.

Źródła Taizé

Modlitwa

Duchu Święty,
Obyśmy przyjęli do serca obecność Chrystusa
i pielęgnowali ją jako tajemnicę miłości.
Umocnij naszą modlitwę,
oświeć nas, gdy czytamy Pismo Święte,
działaj przez nas,
aby owoce Twoich darów mogły w nas wzrastać.

DZIEŃ TRZECI – środa, 20 stycznia 2021 r.

*Formując jedno ciało
„Mitujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowałem”
(J 15,12b)*

CZYTANIE: Kol 3,12-17

Miłość w jednym Ciele

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan

Jako wybrańcy Boga, święci i umiłowani, obleczcie się więc w serdeczne współczucie, dobroć, pokorę, uprzejmość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli ktoś miałby zarzut przeciw drugiemu. Tak jak Pan darował wam, tak i wy czyńcie.

Nade wszystko zaś obleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. A pokój Chrystusa niech panuje w waszych sercach, bo do niego zostaliście powołani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni.

Słowo Chrystusa niech mieszka w was obficie. Z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie jedni drugich psalmami, hymnami i natchnionymi pieśniami, z wdzięcznością śpiewając w waszych sercach Bogu. I wszystko, czego dokonalibyście słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 103,11-16

Pan lituje się nad nami

Refren: Bóg jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

Jak bowiem niebiosa górują nad ziemią,
tak wielka jest Jego łaska dla tych, którzy się Go boją.
Jak daleko jest wschód od zachodu,
tak oddalił od nas nasze winy.

Refren: Bóg jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

Jak ojciec lituje się nad swoimi dziećmi,
tak Pan lituje się nad tymi, którzy się Go boją.
Wie przecież, z czego powstaliśmy,
pamięta, że jesteśmy prochem.

Refren: Bóg jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

Dni człowieka są jak trawa,
kwitnie on jak kwiat polny.
Ledwie wiatr powieje na niego – już go nie ma,
nawet ślad po nim nie zostaje.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Daję wam nowe przykazanie,
abyście się wzajemnie miłowali jak Ja was umiowałem.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: J 13,1-15; 34-35

Miłujcie się wzajemnie

Słowa Ewangelii według świętego Jana

Przed świętem Paschy Jezus, wiedząc, że nadeszła Jego godzina, aby przeszedł z tego świata do Ojca, umiłował swoich w świecie, i to umiłował ich do końca.

Podczas wieczerzy, gdy w sercu Judasza, syna Szymona Iskarioty, diabeł wzniecił zamiar, aby Go wydać, Jezus, wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce i że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od stołu, złożył szaty, wziął prześcieradło i nim się przepasał. Potem nalał wody do misy i zaczął myć nogi uczniów, i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany. Podeszedł do Szymona Piotra. Ten powiedział do Niego: Panie, Ty mi będziesz mył nogi? Jezus mu oznajmił: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, zrozumiesz to później. Powiedział Mu Piotr: O nie, nie będziesz nigdy mył moich nóg. Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. Powiedział więc do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko moje nogi, ale także ręce i głowę. Odpowiedział mu Jezus: Wykąpany nie ma potrzeby się umyć, chyba że nogi, bo cały jest czysty. I wy jesteście czysti, ale nie wszyscy. Wiedział bowiem, kto ma Go wydać, dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czysti.

Kiedy umył im nogi, założył szaty, znowu zajął miejsce przy stole i powiedział do nich: Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo Nim jestem. Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciela, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam przykład, abyście i wy czynili, co Ja wam uczyniłem. [...]

Nowe przykazanie wam daję, abyście się wzajemnie miłowali. Jak Ja was umiłowalem, tak i wy miłujcie jedni drugich. Po tym wszyscy poznają, że jesteście Moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

W przeddzień śmierci Jezus ukląkł, aby umyć nogi swoim uczniom. Znał trudny wspólnotowy życia oraz znaczenie przebaczenia i wzajemnej służby. „Jeśli cię nie umyję” – powiedział do Piotra – „nie będziesz miał udziału ze mną”.

Piotr przyjął Jezusa u swoich stóp; został umyty i dotknięty pokorą i łagodnością Chrystusa. Później podążał za przykładem Jezusa i służył wspólnocie wiernych wczesnego Kościoła.

Jezus pragnie, aby życie i miłość krążyły w nas jak soki w winorośli, tak aby wspólnoty chrześcijańskie stanowiły jeden krzew. Ale dziś, podobnie jak kiedyś, nie jest łatwo żyć razem. Często mamy własne ograniczenia. Czasami nie potrafimy kochać tych, którzy są nam bliscy we wspólnocie, parafii lub rodzinie. Są chwile, kiedy nasze relacje całkowicie się rozpadają .

W Chrystusie jesteśmy wezwani, byśmy nieustannie byli przyodziewani we współczucie. Świadomość, że Bóg nas kocha, pobudza nas do przyjmowania siebie nawzajem z naszymi mocnymi i słabymi stronami. Wówczas Chrystus jest pośród nas.

„Nie posiadając prawie nic, czy jesteś sprawcą pojednania w tej wspólnocie miłości, która jest Ciałem Chrystusa, Jego Kościołem? [...] Nie jesteś już sam we wszystkim, co robisz razem ze swoimi braćmi i siostrami. Wraz z nimi jesteś wezwany do życia przypowieścią o wspólnocie.”

Źródła Taizé

Modlitwa

Boże, nasz Ojcze,
objawiasz nam swoją miłość przez Chrystusa
i przez naszych braci i siostry.
Otwórz nasze serca, abyśmy mogli akceptować się wzajemnie
i mimo naszych różnic żyć we wspólnocie.
Pozwól nam żyć w jedności,
aby zajaśniał dar, którym jest każda osoba.
Bądźmy odbiciem Trójjedynego Boga.

DZIEŃ CZWARTY – czwartek, 21 stycznia 2021 r.

Modląc się wspólnie.

„Nie nazywam już was sługami... Nazwałem was przyjaciółmi”

(J 15,15)

CZYTANIE: Rz 8,26-27

Duch wspiera nas w modlitwie

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

[...] Duch wspiera nas w naszej niemocy. Nie wiemy bowiem, o co i jak należy się modlić, ale sam Duch wstawia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. A Ten, który bada serca, wie, czym jest zamysł Ducha i że zgodnie z wolą Boga wstawia się On za świętymi.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 141,1-2, 8-9

Niech wznosi się moja modlitwa ku Tobie

Refren: Wysłuchaj, Panie, naszego wołania.

PANIE, wzywam Cię, pośpiesz mi z pomocą,
wysłuchaj mnie, gdy wołam do Ciebie!
Niech wznosi się moja modlitwa ku Tobie, jak dym kadzidła!
Niech ręce moje się wznoszą, jak ofiara wieczorna!

Refren: Wysłuchaj, Panie, naszego wołania.

Do Ciebie, Boże, mój Panie, zwracam moje oczy,

w Tobie pokładam nadzieję, nie trać mojej duszy!
Strzeż mnie przed sidłami, które na mnie zastawili,
i przed pułapkami tych, którzy czynią nieprawość

Refren: Wysłuchaj, Panie, naszego wołania.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą,
to wszystkiego użyczy im mój Ojciec, który jest w niebie.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: Łk 11,1-4

Panie, naucz nas modlić się

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

A gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i ją ukończył, któryś z uczniów powiedział: Panie, naucz nas modlić się tak, jak i Jan nauczył swoich uczniów.

Odpowiedział im: Gdy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię, niech przyjdzie Twoje Królestwo. Dawaj nam codziennie nasz chleb powszedni. Przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto wobec nas zawinił i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Bóg jest spragniony relacji z nami. Szuka nas, jak szukał Adama, wołając go w ogrodzie: „Gdzie jesteś?” (Rdz 3,9).

W Chrystusie Bóg wyszedł nam na spotkanie. Jezus żył, modląc się, ściśle zjednoczony ze swoim Ojcem, przyjaźniąc się ze swoimi uczniami. Wprowadził ich w to, co było dla Niego najcenniejsze: w relację miłości ze swoim Ojcem, który jest naszym Bogiem i Ojcem. Jezus i uczniowie razem śpiewali psalmy zakorzenione w bogactwie ich żydowskiej tradycji. Czasem jednak Jezus odchodził, by modlić się w samotności.

Modlitwa może być indywidualna lub wspólnotowa. Może wyrażać zdziwienie, skargę, wstawiennictwo, dziękczynienie lub być po prostu milczeniem. Czasami pojawia się pragnienie modlitwy, ale człowiek nie jest w stanie jej podjąć. Zwrócenie się do Jezusa i powiedzenie Mu „naucz mnie modlić się” już jest modlitwą.

Spotkanie w grupie daje nam wsparcie. Wspólnotę tworzy się przez śpiew, słowa i milczenie. Kiedy modlimy się z chrześcijanami innych wyznań, możemy być zaskoczeni jednoczącą więzią, która pochodzi od Tego, który jest ponad wszelkimi podziałami. Formy mogą się różnić, ale to ten sam Duch nas łączy.

„Podczas naszej regularnej wspólnej modlitwy, choć nie wiemy jak, rodzi się w nas miłość Jezusa. Wspólnotowa modlitwa nie zwalnia nas z

modlitwy osobistej. Jedno podtrzymuje drugie. Poświęćmy codziennie trochę czasu, aby odnowić naszą osobistą więź z Jezusem Chrystusem.”

z Reguły Taizé

Modlitwa

Panie Jezu,
całe Twoje życie było modlitwą,
doskonałą harmonią z Ojcem.
Przez Twojego Ducha
naucz nas modlić się zgodnie z Twoją wolą miłości.
Niech wierni całego świata
zjednoczą się w modlitwie wstawienniczej i uwielbieniu,
i niech przyjdzie Twoje królestwo miłości.

DZIEŃ PIĄTY – piątek, 22 stycznia 2021 r.

Pozwalając przemienić się słowem.

„Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które do was mówiłem”

(J 15,3)

CZYTANIE: Pwt 30,11-20

Słowo Boże jest bardzo blisko ciebie

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa

[Mojżesz powiedział do ludu]:

To przykazanie bowiem, które ja ci dziś nadaję, nie jest dla ciebie za trudne ani niedostępne. Nie jest ono na niebiosach, byś mówił: Kto wstąpi dla nas do niebios, weźmie je dla nas i oznajmi nam, abyśmy je wypełnili? Nie jest ono także za morzem, byś mówił: Kto przeprowi się dla nas przez morze, weźmie je dla nas i oznajmi nam, abyśmy je wypełnili? To słowo bowiem jest bardzo blisko ciebie, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je wypełniał.

Spójrz! Dziś kładę przed tobą życie i dobro, śmierć i zło. Dziś bowiem nakazuję ci miłować PANA, twego Boga, postępować Jego drogami, przestrzegać Jego przykazań i ustaw oraz nakazów, abyś żył i się rozmnażał. Wówczas będzie ci błogosławił PAN, twój Bóg, w ziemi, do której wejdiesz, aby ją posiłć. Natomiast jeśli odwróci się twoje serce i nie będziesz słuchał, dasz się zwieść i będziesz oddawał pokłon innym bogom i im służył, to oświadczam wam dzisiaj, że na pewno zginiecie i nie będą przedłużone dni waszego życia na ziemi, do której przeprowisz się przez Jordan, aby tam wejść i wziąć ją w posiadanie.

Dziś powołuję przeciwko wam na świadków niebios i ziemię, kładę przed tobą życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierz życie, abyś żył ty i twoje potomstwo, abyś miłował PANA, twego Boga, słuchał Jego głosu i lgnął do Niego, gdyż On jest twoim życiem i przedłużeniem twoich dni, abyś zamieszkał w ziemi, którą poprzysiął PAN dać twoim przodkom: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

Oto słowo Boże

PSALM RESPORSORYJNY: Ps 85,9a. 10-14

Chcę słuchać tego, co Pan Bóg mówi

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

Chcę słuchać, co PAN Bóg mówi,
gdyż obwieszcza pokój swojemu ludowi i swoim świętym.
Naprawdę, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją.
Niech zamieszka Jego chwała w naszym kraju!

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

Spotkają się z sobą łaska i wierność,
sprawiedliwość i pokój się ucałują.
Wierność wyrośnie z ziemi,
a sprawiedliwość wyrzy z niebios.

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

Tak PAN obdarzy nas dobrem
i plon swój wyda nasza ziemia.
Sprawiedliwość przed Nim podąży,
będzie torować drogę Jego krokom.

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Mów, Panie, bo sługa Twój słucha;
oczyść mnie swoim słowem.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: Mt 5,1-12

Błogosławieni jesteście

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus widząc tłumy, wszedł na górę, a gdy usiadł, Jego uczniowie podeszli do Niego. Wtedy zaczął nauczać:

Błogosławieni ubodzy w duchu, bo do nich należy Królestwo Niebios.

Błogosławieni zasmuceni, bo oni doznają pociechy.

Błogosławieni łagodni, bo oni odziedziczą ziemię.

Błogosławieni głodni i spragnieni sprawiedliwości, bo oni zostaną nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, bo oni doznają miłosierdzia.

Błogosławieni czystego serca, bo oni zobaczą Boga.

Błogosławieni, którzy krzewią pokój, bo oni będą nazwani synami Boga.

Błogosławieni, którzy są prześladowani za sprawiedliwe postępowanie, bo do nich należy Królestwo Niebios.

Błogosławieni jesteście, gdy z Mojego powodu będą wam ubliżać, prześladować

was i mówić kłamliwie wszystko, co złe przeciwko wam. Radujcie się i weselcie, gdyż wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków przed wami.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Słowo Boże jest nam bardzo bliskie. To błogosławieństwo i obietnica szczęścia. Gdy otworzymy nasze serca, Bóg przemawia do nas i cierpliwie przemienia to, co w nas umiera. Usuwa to, co uniemożliwia rozwój prawdziwego życia, tak jak winogrodnik przycina winorośl.

Regularne medytowanie nad tekstem biblijnym, indywidualnie lub w grupie, zmienia nasze postrzeganie świata. Wielu chrześcijan codziennie modli się słowami Błogosławieństw. Błogosławieństwa ukazują nam szczęście ukryte w tym, co niespełnione, szczęście, które wykracza poza cierpienie: błogosławieni, którzy dotknięci Duchem Świętym nie powstrzymują już łez, ale pozwalają im płynąć i w ten sposób otrzymują pocieszenie. Rośnie w nich głód sprawiedliwości i pragnienie starania się z innymi o pokój.

Jesteśmy nieustannie wezwani do odnawiania naszego życia przez myśli i czyny. Zdarza się, że już tu i teraz doznajemy błogosławieństwa, które ostatecznie spełni się na końcu czasów.

Módl się i pracuj, aby Bóg mógł panować.
Niech Słowo Boże tchnie życie w pracę i odpoczynek.
Zachowujcie wewnętrzną ciszę we wszystkim,
tak, by zamieszkać w Chrystusie.
Bądź napelniony duchem błogosławieństw:
radości, prostoty, miłosierdzia

Te słowa są recytowane codziennie przez Siostry ze Wspólnoty Grandchamp

Modlitwa

Błogosławiony jesteś, Boże, nasz Ojczy,
za dar Twojego słowa w Piśmie Świętym.
Błogosławiony jesteś za jego przemieniającą moc.
Pomóż nam wybrać życie i niech Duch Twój nas prowadzi,
abyśmy mogli doświadczyć szczęścia, którym tak bardzo chcesz nas obdarzyć.

DZIEŃ SZÓSTY – sobota, 23 stycznia 2021 r.

Przyjmując innych.

„Abyście szli i przynosili owoc, i aby wasz owoc był trwały”

(J 15,16b)

CZYTANIE: Rdz 18,1-5

Abraham gości aniołów pod Dębami Mamre

Czytanie z Księgi Rodzaju

Potem PAN ukazał się [Abrahamowi] pod dębami Mamre, gdy siedział u wejścia do namiotu w upale dnia. Spojrzał w górę i zobaczył trzech mężczyzn stojących naprzeciw niego. Jak tylko ich ujrzał, natychmiast od wejścia do namiotu pośpieszył im na spotkanie i pokłonił się aż do ziemi. I powiedział: Panie mój! Jeżeli znalazłem życzliwość w twoich oczach, nie omijaj swojego sługi. Pozwól, by przyniesiono trochę wody, abyście obmyli nogi, a potem odpoczniecie pod drzewem. Skoro przechodzicie koło swego sługi, to przyniosę też kawałek chleba i posilicie się, a później pójdziecie dalej. Oni zaś odpowiedzieli: Uczyń tak, jak powiedziałeś.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 112,1-6

Dobroć sprawiedliwego

Refren: Miłosiernemu Pan Bóg błogosławi.

Alleluja! Szczęśliwy, kto się boi PANA
i kocha Jego przykazania.
Jego potomstwo będzie potężne na ziemi
– pokolenie prawych dozna błogosławieństwa.

Refren: Miłosiernemu Pan Bóg błogosławi.

W jego domu będą bogactwo i dobrobyt,
a jego sprawiedliwość będzie trwać na wieki.
On wschodzi w ciemności jak światło dla prawych,
łaskawy, miłosierny, sprawiedliwy.

Refren: Miłosiernemu Pan Bóg błogosławi.

Dobrze się wie dzie temu, kto się lituje i pożyczka,
postępuje w swoich sprawach uczciwie.
On nigdy się nie zachwieje,
na wieki przetrwa pamięć o sprawiedliwym.

Refren: Miłosiernemu Pan Bóg błogosławi.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Błogosławieni miłosierni,
Albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: Mk 6,30-44

Współczucie Jezusa dla tłumów

Słowa Ewangelii według świętego Marka

Apostołowie znowu zebrali się u Jezusa i opowiedzieli o wszystkim, czego dokonali i nauczali. On zaś im polecił: Idźcie na pustkowie i trochę odpocznijcie. Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet nie mieli czasu zjeść. Popłynęli więc łodzią w zaciszne i odosobnione miejsce. Zobaczono jednak, jak odpływali. Wielu ich rozpoznało, podążyło pieszo ze wszystkich miast i przybyło tam przed nimi.

Po wyjściu z łodzi Jezus zobaczył wielki tłum i ulitował się nad nimi, bo byli jak owce bez pasterza. I zaczął im głosić liczne nauki. A gdy zrobiło się późno, uczniowie podeszli do Niego i powiedzieli: Jesteśmy na pustkowie i pora już późna. Każ ludziom rozejść się do okolicznych osad i wiosek, aby kupili sobie coś do jedzenia. Jezus im jednak odpowiedział: Wy dajcie im jeść. Zapytali więc Go: Czy mamy iść i kupić chleba za dwieście denarów, żeby dać im jeść? On zaś powiedział im: Idźcie i zobaczcie, ile macie chlebów. Gdy to sprawdzili, oznajmili: Pięć i dwie ryby. Wtedy polecił im, żeby kazali wszystkim usiąść grupami na zielonej trawie. I rozłożyli się grupa przy grupie, po sto i po pięćdziesiąt osób. Wówczas Jezus wziął pięć chlebów i dwie ryby, podniósł wzrok ku niebu, pobłogosławił i połamał chleby, i dawał uczniom, aby im rozdawali. Także dwie ryby podzielił między wszystkich. I najedli się wszyscy do syta, i zebrali jeszcze dwanaście pełnych koszy okruchów i resztek z ryb. Tych zaś, którzy jedli, było pięć tysięcy mężczyzn.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Kiedy pozwalamy się przemieniać przez Chrystusa, Jego miłość w nas rośnie i przynosi owoce. Przyjęcie bliźniego to konkretny sposób dzielenia się miłością, która jest w nas.

Jezus przez całe życie przyjmował tych, których spotykał. Słuchał ich zatroskany ich cierpieniem, pocieszał i pouczał.

W ewangelicznej relacji o rozmnożeniu chlebów Jezus jest poruszony i współczuje głodnemu tłumowi. Wie, że cała ludzkość ma być nakarmiona, a tylko On może naprawdę zaspokoić wszelki głód i pragnienie życia. Ale nie chce tego zrobić bez swoich uczniów, bez udziału człowieka: pięciu chlebów i dwóch ryb.

Dzisiaj również Jezus wzywa nas, byśmy byli Jego współpracownikami. Czasami wystarczy coś tak drobnego, jak życzliwe spojrzenie, wysłuchanie lub tylko milcząca obecność. Kiedy ofiarowujemy Jezusowi nasze mizerne umiejętności, On używa ich w zaskakujący sposób.

Doświadczamy wtedy tego, co zrobił Abraham, ponieważ dając, otrzymujemy, a kiedy przyjmujemy innych, jesteśmy obficie błogosławieni.

„W-przybyszu przyjmujemy samego Chrystusa.”

z Reguły Taizé

„Czy ludzie, których przyjmujemy każdego dnia, znajdą w nas mężczyzn i kobiety promieniujących Chrystusem, naszym pokojem?”

Źródła Taizé

Modlitwa

Jezu Chryste,
 pragniemy w pełni zaakceptować braci i siostry, którzy są z nami.
 Panie, często czujemy się bezradni w obliczu ich cierpienia,
 a jednak Ty zawsze nas wyprzedzasz
 i już ich przyjąłeś w swoim współczuciu.
 Mów do nich naszymi ustami, wspieraj naszymi czynami
 i pozwól, aby Twoje błogosławieństwo spoczęło na nas wszystkich.

DZIEŃ SIÓDMY – niedziela, 24 stycznia 2021 r.

Wzrastając w jedności
„Ja jestem krzewem winnym, wy zaś latoroślami”
 (J 15,5a)

CZYTANIE: 1 Kor 1,10-13; 3,21-23

Czy Chrystus jest podzielony?

Czytanie z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian

Zachęcam więc was, bracia, przez wzgląd na imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli zgodni i aby nie było wśród was rozłamów, ale abyście byli doskonali w jednakowym myśleniu i w jednakowej ocenie. Ludzie Chloe bowiem donieśli mi o was, moi bracia, że są między wami spory. Mówię to dlatego, że każdy z was mówi: ja należę do Pawła; ja do Apollosa; ja do Kefasa; ja zaś do Chrystusa. Czy Chrystus jest podzielony? Czy Paweł został za was ukrzyżowany? Czy też w imię Pawła zostaliście ochrzczeni? (...)

Dlatego też niech się nikt nie chlubi ludźmi. Wszystko przecież jest wasze: czy Paweł, czy Apollos, czy Piotr, czy świat, czy życie, czy śmierć, czy teraźniejszość, czy przyszłość – wszystko wasze, wy natomiast Chrystusa, a Chrystus Boga.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 133

Szczęście płynące ze zgody

Refren: Prowadź nas, Panie, do pełnej jedności.

O, jak to dobrze i miło,
 gdy bracia w zgodzie mieszkają
 Jest to jak wyborny olejek na głowie,
 co spływa na brodę, na brodę Aarona,
 co spływa na skraj jego szaty.

Refren: Prowadź nas, Panie, do pełnej jedności.

Jest to jak rosa Hermonu,
która opada na wzgórza Syjonu.
Tam bowiem PAN zsyła błogosławieństwo
i życie na wieki.

Refren: Prowadź nas, Panie, do pełnej jedności.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Aby wszyscy byli jedno,
jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: J 17,20-23

Aby byli jedno

Słowa Ewangelii według świętego Jana

[Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus rzekł:]

Nie proszę jedynie za nimi, ale także za tymi, którzy dzięki ich słowu uwierzą we Mnie. Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, żeby i oni byli w Nas, aby świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś. Obdarowałem ich chwałą, którą Mi dałeś, aby byli jedno, jak My jedno jesteśmy, Ja w nich, a Ty we Mnie. Aby doskonalili się w jedności, żeby świat poznał, że Ty Mnie posłałeś i umiłowałeś ich tak, jak Mnie umiłowałeś.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

W przeddzień swojej śmierci Jezus modlił się o jedność tych, których dał mu Ojciec: „aby wszyscy stanowili jedno... aby świat uwierzył”. Złączeni z Nim, jak latorośl z krzewem winnym, pokrzepiamy się tym samym sokiem, który nas ożywia.

Każda tradycja stara się doprowadzić nas do sedna naszej wiary: do komunii z Bogiem przez Chrystusa w Duchu Świętym. Im mocniej żyjemy w tej komunii, tym bardziej jesteśmy złączeni z innymi chrześcijanami i całą ludzkością. Paweł ostrzega nas przed postawą, która już zagroziła jedności pierwszych chrześcijan: przed absolutyzacją własnej tradycji ze szkodą dla jedności Ciała Chrystusowego. Wówczas różnice, zamiast wzbogacać, dzielą. Św. Paweł miał bardzo szeroką wizję: „Wszystko jest wasze, wy natomiast Chrystusa, a Chrystus Boga” (1 Kor 3,22-23).

Wola Chrystusa kieruje nas na drogę jedności i pojednania. Zobowiązuje nas również do zjednoczenia naszej modlitwy z Jego modlitwą: „aby wszyscy byli jedno... aby świat uwierzył” (J 17,21).

„Nigdy nie popadajcie w zgorszenie podziału chrześcijan, którzy tak chętnie wyznają miłość bliźniego, a mimo to pozostają podzieleni. Jedność Ciała Chrystusa uczynicie swoją żarliwą troską.”

z Reguły Taizé

Modlitwa

Duchu Święty,
 ożywiający ogień, czułe tchnienie, przyjdź i zamieszkać w nas.
 Odnów w nas pragnienie jedności,
 abyśmy żyli ze świadomością łączącej nas więzi.
 Niech wszyscy, którzy we chrzcie przyodziali się w Chrystusa,
 połączą się, dając wspólne świadectwo nadziei, która ich podtrzymuje.

DZIEŃ ÓSMY – poniedziałek, 25 stycznia 2021 r.

Pojednanie z całym stworzeniem.

„Aby moja radość była w was, i aby wasza radość była pełna”

(J 15,11)

CZYTANIE: Kol 1,15-20

W Nim wszystko jest złączone

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan

On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia. W Nim bowiem zostało stworzone wszystko w niebiosach i na ziemi: rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze – wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On też jest przed wszystkim i wszystko istnieje dzięki Niemu, On jest Głową Ciała – Kościoła, On jest początkiem, pierworodnym spośród umarłych, aby we wszystkim mieć pierwszeństwo. Bóg bowiem postanowił, aby w Nim zamieszkała cała pełnia i aby przez Niego pojednać wszystko z sobą, czy to na ziemi, czy w niebiosach, czyniąc pokój przez krew Jego krzyża.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 96,7-12

Niech się radują niebiosy i cieszy się ziemia

Refren: Niebo i ziemia niechaj się radują.

Oddajcie PANU, rodziny ludów,
 oddajcie PANU chwałę i potęgę!
 Oddajcie PANU chwałę Jego imienia,
 przynieście dary i wejdźcie na Jego dziedzińce,
 złożcie pokłon PANU odziani w święte szaty!

Refren: Niebo i ziemia niechaj się radują.

Zadrzyj cała ziemio przed Jego obliczem!
 Głoście wśród narodów: PAN jest królem!

Świat umocniony przez Niego już się nie zachwieje,
On sprawiedliwie sędzi ludy.

Refren: Niebo i ziemia niechaj się radują.

Niech się radują niebiosa i cieszy się ziemia,
niech szumi morze i to, co je zamieszkuje!
Niech się weselą pola i wszystko, co jest na nich,
niech się radują wszystkie leśne drzewa

Alleluja, alleluja, alleluja.

Błogosławione Królestwo, które przychodzi.
Chwała Bogu i pokój ludziom.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: Mk 4,30-32

Królestwo Boże jak ziarno gorczycy

Słowa Ewangelii według świętego Marka

[Jezus] Powiedział też: Do czego porównamy Królestwo Boga lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest jak ziarno gorczycy, które w chwili siewu jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Kiedy jednak zostanie zasiane, wyrasta i staje się większe od innych roślin. Wypuszcza gałęzie tak wielkie, że w ich cieniu gnieźdzą się ptaki.

Oto słowo Pańskie

Rozważanie

Hymn o Chrystusie z Listu do Kolosan zaprasza nas do śpiewania chwały zbawienia Bożego, które obejmuje cały wszechświat. Droga pojednania została otwarta przez Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego; stworzenie również przeznaczone jest do życia i pokoju.

Oczami wiary widzimy, że królestwo Boże jest rzeczywistością zarówno bardzo bliską, jak i wciąż bardzo małą, prawie niewidoczną – jak ziarno gorczycy. Jednak wrzucone w miłujące ludzkie serca rozwija się. Duch Zmartwychwstałego działa nawet w niedoli naszego świata. Zachęca nas do zaangażowania się – wraz ze wszystkimi ludźmi dobrej woli – w niestrudzone poszukiwanie sprawiedliwości i pokoju oraz starania, aby ziemia znów stała się domem dla wszystkich stworzeń.

Uczestniczymy w dziele Ducha tak, aby całe stworzenie mogło nadal wychwalać Boga. Kiedy natura cierpi, kiedy ludzie są przytłaczani, Duch zmartwychwstałego Chrystusa – daleki od tego, by pozwolić nam zwątpić i się poddać – zaprasza nas, byśmy stali się częścią Jego dzieła uzdrawiania.

Nowe życie, które przynosi Chrystus, dla wielu staje się światłem nadziei. Jest źródłem pojednania dla całego stworzenia i niesie radość, która pochodzi spoza nas: „aby moja radość była w was i wasza radość była pełna” (J 15,11).

„Czy chcesz celebrować nowe życie, które Chrystus daje przez Ducha Świętego, i pozwolić Mu żyć w tobie, pośród nas, w Kościele, w świecie i w całym stworzeniu?

Druga obietnica składana podczas przyrzeczeń we Wspólnocie z Grandchamp

Modlitwa

Boże po trzykroć święty, Ojcze, Synu i Duchu Święty,
dziękujemy Ci, że nas stworzyłeś i umiłowałeś.

Dziękujemy Ci za Twoją obecność w nas i w stworzeniu.

Obyśmy nauczyli się patrzeć na świat tak,
jak Ty go postrzegasz, z miłością.

I w nadziei na spełnienie tej wizji, byśmy mogli pracować dla świata,
w którym rozwija się sprawiedliwość i pokój,
na chwałę Twego imienia.

Część IV

MATERIAŁY POMOCNICZE

1. MODLITWA WIERNYCH

P – Przewodniczący
L – Lektor (lektorzy)
W – Wszyscy

WZÓR I

(opracowanie: Kościół prawosławny)

L – Boże łaskawy, który proroka Jonasza wezwałeś, by był głosem zbawienia mieszkańcom Niniwy, zawróć nas ze ścieżki ucieczki przed tymi, których trudno nam kochać. Naucz nas, że skoro Ty ich miłujesz, to i my winniśmy dążyć, by im wybaczać i kochać. Ciebie prosimy....

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Boże sprawiedliwy, który miłością osądziłeś Jawnogrzesznicę, przypominaj nam, że bezgrzeszny pierwszy rzuca kamień, a grzeszny winien bić się w pierś i kochać grzeszników podobnych do siebie. Wyjmij kamień z naszej ręki, byśmy mogli podać ją innym – cierpiącym i grzesznym. Ciebie prosimy

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Boże miłosierny, który za wzór do naśladowania dałeś nam Samarytanina, przebacz nam, że w swej egoistycznej prawowierności dzielimy ludzi na „swoich”, którym umiemy pomagać, i na „obcych”, obok których obojętnie przechodzimy. Dodawaj nam siłę, abyśmy przełamali zgubne stereotypy i pokochali każde Twoje dziecko, widząc w nim naszego brata i siostrę. Ciebie prosimy...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Boski Ojczy, który z miłości do człowieka posłałeś w świat Umiłowanego Syna, by każdy, kto wierzy w Niego, nie umarł, ale miał życie wieczne, pośliz i nas w świat, byśmy miłością budzili do życia tych, którzy dźwigając brzemia bólu, nieszczęścia czy odrzucenia, myślą już tylko o śmierci. Ciebie prosimy...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Boski Synu, który wzywasz nas, byśmy byli miłośni jak Ojciec nasz w niebie, spraw, byśmy usłyszeli to wołanie i czynem na nie odpowiedzieli, tak by poznano, że jesteśmy Twoimi uczniami, bo wzajemnie się miłujemy. Ciebie prosimy ...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Boski Duchu św., przed wiekami unosiłeś się nad wodami, czyniąc je sposobnymi do zrodzenia życia, a w dniu Pięćdziesiątnicy spocząłeś na apostołach, dając im moc uświęcania życia, przybądź i do nas byśmy dzięki miłości stali się sensem życia bliźniego a on sensem naszego istnienia. Ciebie prosimy...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

P – „Bóg jest Miłością”. Oto Twoje imię. Oto Twoja moc. Oto Ty. Oto cel naszej drogi. Oto sens naszego istnienia. Oto człowiek. Miłość nie zamyka się w sobie – tak jak Bóg. Miłość chce dawać, a nie brać – tak jak Bóg. Miłości pragnie Bóg – tak jak człowiek.

Trwajmy w miłości Boga, Ojca i Syna i św. Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

W – Amen.

WZÓR II

(opracowanie: Kościół polskokatolicki)

P – Do Chrystusa, który powiedział „Gdzie bowiem dwóch albo trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20), w duchu braterskiej wspólnoty modlitwy zanieśmy nasze prośby.

L – Panie Jezu, który rzekłeś „kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity owoc” (J 15,5), daj nam siłę, abyśmy jako chrześcijanie szukali zawsze tego, co nas łączy i w takiej braterskiej wspólnocie dawali świadectwo wiary i miłości. Ciebie prosimy ...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Odkupicielu, który prosiłeś Ojca „aby wszyscy byli jedno” (J 17,21), daj nam łaskę wzajemnego zrozumienia, byśmy dążąc do prawdziwego chrześcijańskiego pojednania, ukazali światu dobry owoc wspólnoty z Tobą Panie. Ciebie prosimy....

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Chryste, który pokazujesz nam w milczeniu i modlitwie źródło Bożej łaski, naucz nas wspólnego trwania w modlitwie, byśmy pojęli, że chrześcijańska wspólnota jest zawsze owocem Twojej łaski. Ciebie prosimy ...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Synu Boży, który znasz serca ludzkie targane tak wieloma pragnieniami i niepokojami, spraw abyśmy trwając w Tobie, jak gałązki w winnym krzewie (por. J 15,4), przynieśli owoc Bożego pokoju i wzajemnej miłości. Ciebie prosimy ...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Zbawicielu, który wzywasz „abyście się wzajemnie miłowali” (J 15,12), prosimy o łaskę chrześcijańskiej solidarności w dawaniu świadectwa życia z Tobą Panie, który jesteś przez wielu wyszydzany i obrażany. Ciebie prosimy

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Wybawicielu, którego życie było przeniknięte modlitwą, przemieniaj nasze serca abyśmy nieustannie wzywając Twojego imienia, potrafili głosić naszym codziennym życiem Twoją miłość i miłosierdzie całemu światu. Ciebie prosimy ...

W – Wysłuchaj nas, Panie.

P – Panie Jezu Chryste, który uczyłeś: proście, a otrzymacie; szukajcie, a znajdziecie; pukajcie, a otworzą wam, prosimy Cię, daj nam poczuć Twoją Boską miłość, abyśmy miłowali Cię z całego serca, słowem i czynem i nigdy nie przestawali wielbić. Który żyjesz i królujesz...

W – Amen.

WZÓR III

(opracowanie: Kościoły ewangeliczne)

P – Jako siostry i bracia w Jezusie Chrystusie, zgromadzeni w świadomości Bożej obecności, przynosząc owoc swej wiary, nadziei i miłości, pragniemy w modlitwie prosić Najwyższego o rozwój ducha ekumenicznej wspólnoty, która może stać się pociechą i inspiracją dla wielu. Wołajmy do wszytkomogącego Boga w Trójcy Jedynej:

L – Wszchemogący Boże i Ojczy, w tym trudnym dla nas czasie pandemii zapraszasz nas do składania świadectwa pokoju, wzajemnego szacunku i miłości w duchu Twego Syna Jezusa Chrystusie. Przyjmij nasze wspólne prośby o żywą nadzieję, wiarę i miłość wszędzie tam, gdzie ich nie dostaje. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Panie Jezu Chryste, który codziennie powołujesz nas do swej służby na rzecz Twojej Dobrej Nowiny, wzmacniaj nasze ekumeniczne świadectwo w różnych

wymiarch naszego życia. Dopomóż, abyśmy stawali się coraz bardziej wiarygodnymi sługami Twojej Ewangelii. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Synu Boga Żywego, który powołałeś uczniów, uznałeś ich za swych przyjaciół i rozesłałeś aż po krańce ziemi, w czasie społecznych niepokojów ucz nas modlić się i współpracować, aby świat dostrzegł, że nas miłujesz i że więcej nas łączy, niż dzieli. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Wiekuisty Boże, a nasz Panie, dziękujemy Ci za to, że swoim Słowem przenikasz i oczyszczasz nasze życie, że inspirujesz do solidarnego działania w obliczu wyzwań współczesności – daj nam mądrość i miłość do owocnego wspierania tego, co dobre i właściwe z perspektywy Twego Królestwa. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Ty nas wzywasz, Jezu Panie, abyśmy pośród społecznych turbulencji i skrajnych zachowań nie zapierali się Ewangelii pokoju i pojednania, ale okazywali duchową dojrzałość, niosąc pokój, szacunek i dobre słowo każdej poszukującej osobie. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Boże Wiekuisty, dawco wszelkiej dobroci, dopomóż nam okazywać solidarność i gościnność wszystkim potrzebującym bez względu na rasę, religię i poglądy. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Boże Trójjedyny, który nas wybrałeś, abyśmy „dorastali do pełni Chrystusowej“, przemieniaj nas i kształtuj swym słowem, abyśmy w modlitwie i działaniu dawali wyraz jedności i solidarności z całym stworzeniem. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – Wszechobecny Boże, który zawsze i wszędzie jesteś obecny w życiu swego stworzenia, prosimy Cię pokornie, obdarz nas pokojem, rozwagą i odwagą do działania w tym rozdygotanym świecie na rzecz krzewieniu „wiary czynnej w miłości“. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

P – Niebiański Ojcze, który jesteś dobrym Winogrodnikiem, przyjmij nasze modlitwy i pobłogosław obficie swym Świętym Duchem, abyśmy mogli każdego dnia na nowo przynosić owoc miłości, radości i pokoju. Tobie w Trójcy Jedynemu niech będzie cześć i chwała teraz i po wieki wieków. Amen.

WZÓR IV

(opracowanie: Kościół rzymskokatolicki)

P – Bóg obdarzył nas swoją miłością i pragnie, abyśmy w niej wytrwali. Zanieśmy do Niego wspólne prośby.

L – „Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem”. Módlmy się za wszystkich uczniów Jezusa, aby przyjęli swoje wybranie z wdzięcznością, odwagą i radością. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – „Trwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was”. Módlmy się za zwierzchników kościelnych, aby niestrudzenie pracowali nad kształtowaniem jednego ciała Chrystusa. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – „Miłujcie się wzajemnie, tak jak Ja was umiłowałem”. Módlmy się za ludzi odpowiedzialnych za życie publiczne w naszej Ojczyźnie, aby służyli na rzecz dobra wspólnego w miłości i w prawdzie. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – „Aby moja radość w była was i aby wasza radość była pełna”. Módlmy się za chorych, opuszczonych, ubogich i skrzywdzonych, aby doznali pomocy w swoich potrzebach. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

L – „Wy już jesteście oczyszczeni przez słowo...”. Módlmy się za nas samych, abyśmy dali się przemienić słowu, które usłyszeliśmy. Ciebie prosimy.

W – Wysłuchaj nas, Panie.

P – Panie, nasz Boże, Ty jesteś krzewem winnym, my latoroślami. Daj, abyśmy w Tobie przynosili obfity owoc, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W – Amen.

WZÓR V

(opracowanie: Kościół rzymskokatolicki)

P – Jako Kościół – wspólnota, która doświadczyła Bożej miłości – wznieśmy nasze prośby.

(Po każdym wezwaniu odpowiemy: „Amen“.)

L – Niech chrześcijanie wzrastają w jedności z Bogiem i ludźmi!

W – Amen.

L – Niech światło Ewangelii opromieni wszystkie narody!

W – Amen.

L – Niech pasterze wspólnot dają wzór trwania w Chrystusie!

W – Amen.

L – Niech nasze życie społeczne dozna błogosławieństwa pokoju!

W – Amen.

L – Niech małżeństwa i rodziny przynoszą obfity owoc miłości!

W – Amen.

L – Niech znękanii na duszy i ciele odkryją czułą bliskość Boga!

W – Amen.

L – Niechaj w każdym z nas słowo Chrystusa przebywa z całym swym bogactwem!

W – Amen.

P – Panie, który jesteś źródłem wszelkiego owocowania, wysłuchaj naszego błagania i pośpiesz nam na pomoc, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W – Amen.

2. Niektóre kluczowe daty z historii Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

- ok. 1740 W Szkocji spotykamy się z ruchami charyzmatycznymi, mającymi powiązania z Kościołami Ameryki Północnej, których przesłanie odnowy zawiera modlitwy za inne Kościoły i z innymi Kościołami.
- 1820 Ks. James Haldane Stewart publikuje *Wskazówki dla ogólnego zjednoczenia chrześcijan w modlitwie o wylanie Ducha Świętego*.
- 1840 Ks. Ignatius Spencer występuje z propozycją Zjednoczenia w Modlitwie dla Jedności.
- 1867 Pierwsza Konferencja Biskupów Anglikańskich w Lambeth w preambule do *Rezolucji* podkreśla wagę modlitwy o jedność.
- 1894 Papież Leon XIII zachęca do przeprowadzania Oktawy Modłów o Jedność w kontekście świąt Zesłania Ducha Świętego.
- 1908 Obchody Oktawy Jedności Kościoła zostały zainicjowane w styczniu przez ks. Paula Wattsona.
- 1926 Ruch „Wiara i Ustrój” rozpoczyna wydawanie *Propozycji na Oktawę Modłów o Jedność Chrześcijan*.
- 1935 Ks. Paul Couturier z Francji popiera Powszechny Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan opierając się na modlitwie o jedność, „jakiej chce Chrystus i przez środki, których On chce”.
- 1958 Centrum „Jedność Chrześcijan” (Lyon, Francja) i Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów rozpoczynają wspólne przygotowania materiałów na Tydzień Modlitw.
- 1964 Dekret o ekumenizmie II Soboru Watykańskiego podkreśla fakt, że modlitwa jest duszą ruchu ekumenicznego i w ten sposób zachęca do obchodzenia Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.
- 1966 Komisja „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów i Sekretariat ds. Jedności Chrześcijan (obecnie Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan) rozpoczynają wspólne oficjalne przygotowania tekstu na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (wykorzystanego po raz pierwszy w 1968 r.)
- 1975 Projekt początkowy tekstów Tygodnia Modlitw został przygotowany przez wspólnotę lokalną, następnie przepracowany przez Komisję „Wiara i Ustrój” oraz Papieską Radę ds. Popierania Jedności Chrześcijan. Staje się to praktyką lat następnych.
- 1998 Po raz pierwszy w Polsce Rada ds. Ekumenizmu Konferencji Episkopatu Polski i Polska Rada Ekumeniczna wydają wspólnie zeszyt na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.
- 2004 Komisja „Wiara i Ustrój” i Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan decydują, że broszury z tekstami na Tydzień Modlitw o

Jedność Chrześcijan będą wspólnie publikowane i prezentowane w tym samym formacie.

2008 Obchody stulecia Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.

3. Tematy Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

Opracowane we współpracy Komisji „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów i Papieskiej Rady (niegdyś Sekretariatu) ds. Popierania Jedności Chrześcijan od 1968 r.:

- 1968 *Ku chwale Jego majestatu* (Ef 1,14).
- 1969 *Powołani do wolności* (Ga 5,13).
Spotkanie przygotowawcze w Rzymie, Włochy.
- 1970 *Jesteśmy współpracownikami Boga* (1 Kor 3,9).
Spotkanie przygotowawcze w klasztorze Niederaltaich, RFN.
- 1971 *... i komunia Ducha Świętego* (2 Kor 13,13).
Spotkanie przygotowawcze w Bari, Włochy.
- 1972 *Przykazanie nowe daję wam* (J 13,34).
Spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1973 *Panie, naucz nas modlić się* (Łk 11,1).
Spotkanie przygotowawcze w opactwie Montserrat, Hiszpania.
- 1974 *Niechaj wszelki język wyznaje, że Jezus Chrystus jest Panem* (Flp 2,11).
Spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- W kwietniu 1974 r. do Kościołów został wysłany list w sprawie utworzenia grup lokalnych, które mogą uczestniczyć w przygotowywaniu tekstów na Tydzień Modlitw. Grupa australijska była pierwszą, która się zaangażowała, przygotowując początkowy projekt broszury na Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w 1975 r.
- 1975 *To jest wola Ojca, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie* (Ef 1,10).
Projekt tekstu opracowany przez grupę australijską – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1976 *Jesteśmy powołani do stawania się podobnymi Jemu* (1 J 3,2).
Projekt tekstu opracowany przez Konferencję Kościołów na Karaibach – spotkanie przygotowawcze w Rzymie, Włochy
- 1977 *Nadzieja zawieść nie może* (Rz 5,1-5).
Projekt tekstu opracowany w Libanie, podczas wojny domowej – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1978 *Nie jesteście już obcymi* (Ef 2,13-22).

- Projekt tekstu opracowany przez ekumeniczną grupę Manchester, Anglia.
- 1979 *Służcie sobie wzajemnie ku chwale Bożej* (1 P 4,7-11).
Projekt tekstu opracowany w Argentynie – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1980 *Przyjdź Królestwo Twoje* (Mt 6,10).
Projekt tekstu opracowany przez grupę ekumeniczną z Berlina, NRD – spotkanie przygotowawcze w Mediolanie, Włochy.
- 1981 *Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch* (1 Kor 12,3b-13).
Projekt tekstu opracowany przez Ojców z Graymoor, USA – spotkanie przygotowawcze w Genewie, Szwajcaria.
- 1982 *Niech wszyscy znajdą swój dom w Tobie, o Panie* (Ps 84).
Projekt tekstu opracowany w Kenii – spotkanie przygotowawcze w Mediolanie, Włochy.
- 1983 *Jezus Chrystus, Życiem świata* (1 J 1,1-4).
Projekt tekstu opracowany przez grupę ekumeniczną z Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Céligny (Bosey), Szwajcaria.
- 1984 *Powołani do jedności przez Krzyż naszego Pana* (1 Kor 2,2; Kol 1,20).
Spotkanie przygotowawcze w Wenecji, Włochy.
- 1985 *Ze śmierci do życia z Chrystusem* (Ef 2,4.7).
Projekt tekstu opracowany na Jamajce – spotkanie przygotowawcze w Grandchamp, Szwajcaria)
- 1986 *Będziecie moimi świadkami* (Dz 1,6.8).
Teksty zaproponowane w Jugosławii (Słowenii) – spotkanie przygotowawcze w Jugosławii.
- 1987 *Zjednoczeni w Chrystusie jesteśmy nowym stworzeniem* (2 Kor 5,17).
Projekt tekstu opracowany w Anglii – spotkanie przygotowawcze w Taizé, Francja.
- 1988 *Miłość Boga usuwa lęk* (1 J 4,18).
Projekt tekstu opracowany we Włoszech – spotkanie przygotowawcze w Pinerolo, Włochy.
- 1989 *Budować wspólnotę: jedno Ciało w Chrystusie* (Rz 12,5-6a).
Projekt tekstu opracowany w Kanadzie – spotkanie przygotowawcze w Whaley Bridge, Anglia.
- 1990 *Aby wszyscy byli jedno (...) aby świat uwierzył* (J 17).
Projekt tekstu opracowany w Hiszpanii – spotkanie przygotowawcze w Madrycie, Hiszpania.
- 1991 *Chwalcie Boga wszystkie narody* (Ps 117; Rz 15,5-13).
Projekt tekstu opracowany w Niemczech – spotkanie przygotowawcze w Rotenburgu nad Fuldą, Niemcy.
- 1992 *Ja jestem z wami (...) idźcie więc* (Mt 28,16-20).
Projekt tekstu opracowany w Belgii – spotkanie przygotowawcze w Bruges, Belgia.
- 1993 *Zanieść owoce Ducha Świętego dla jedności chrześcijan* (Ga 5,22-23).

- Projekt tekstu opracowany w Zairze – spotkanie przygotowawcze pod Zurychem, Szwajcaria.
- 1994 *Dom Boga: wezwani, aby być jednego serca i jednego ducha* (Dz 4,23-35).
Projekt tekstu opracowany w Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Dublinie, Irlandia.
- 1995 *Koinonia: komunია w Bogu i między sobą* (J 15,1-17).
Projekt tekstu opracowany przez Komisję „Wiara i Ustrój” – spotkanie przygotowawcze w Bristolu, Anglia.
- 1996 *Sluchajcie, stoję u drzwi i kołaczę* (Ap 3,14-22).
Projekt tekstu opracowany w Portugalii – spotkanie przygotowawcze w Lizbonie, Portugalia.
- 1997 *W imię Chrystusa (...) pojednajcie się z Bogiem* (2 Kor 5,20).
Projekt tekstu opracowany w Skandynawii – spotkanie przygotowawcze w Sztokholmie, Szwecja.
- 1998 *Duch Święty wspiera nas w słabości naszej* (Rz 8,14-27).
Projekt tekstu opracowany we Francji – spotkanie przygotowawcze w Paryżu, Francja.
- 1999 *Bóg zamieszka wraz z nimi i będą oni Jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi* (Ap 21,3).
Projekt tekstu opracowany w Malezji – spotkanie przygotowawcze w klasztorze Bose, Włochy.
- 2000 *Niech będzie błogosławiony Bóg, który nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem w Chrystusie* (Ef 1,3).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Kościołów Bliskiego Wschodu – spotkanie przygotowawcze w sanktuarium La Verna, Włochy.
- 2001 *Ja jestem Drogą i Prawdą, i Życiem* (J 14,6).
Projekt tekstu opracowany w Rumunii – spotkanie przygotowawcze w Vulcan, Rumunia.
- 2002 *U Ciebie jest źródło życia* (Ps 36,10).
Projekt tekstu opracowany przez Radę Konferencji Episkopatów Europy (CCEE) i Konferencję Kościołów Europejskich (KEK) – spotkanie przygotowawcze w Centrum ekumenicznym Ottmaring k. Augsburga, Niemcy.
- 2003 *Ten skarb przechowujemy w glinianych naczyniach* (2 Kor 4,7).
Projekt tekstu opracowany w Argentynie – spotkanie przygotowawcze w Centrum ekumenicznym Los Rubios w Maladze, Hiszpania.
- 2004 *Mój pokój wam daję* (J 14,27).
Projekt tekstu opracowany w Aleppo, Syria – spotkanie przygotowawcze w Palermo, Sycylia.
- 2005 *Chrystus jedynym fundamentem Kościoła* (1 Kor 3,1-23).
Projekt tekstu opracowany na Słowacji – spotkanie przygotowawcze w Piestanach, Słowacja.

- 2006 *Gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich* (Mt 18,20).
Projekt tekstu opracowany w Irlandii – spotkanie przygotowawcze w Prosperous, Co. Kildare, Irlandia.
- 2007 *Nawet głuchym przywraca słuch i niemym mowę* (Mk 7,37).
Projekt tekstu opracowany w Afryce Południowej – spotkanie przygotowawcze w Faverges, Francja.
- 2008 *Nieustannie się módlcie* (1 Tes 5,17).
Projekt tekstu opracowany w USA – spotkanie przygotowawcze w Graymoor, Garrison, USA.
- 2009 *Aby byli jedno w twoim ręku* (Ez 37,19)
Projekt tekstu opracowany w Korei – spotkanie przygotowawcze w Marsylii, Francja.
- 2010 *Wy jesteście tego świadkami* (Łk 24,48)
Projekt tekstu opracowany w Szkocji – spotkanie przygotowawcze w Glasgow, Szkocja.
- 2011 *Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach* (Dz 2,42).
Projekt tekstu opracowany w Jerozolimie – spotkanie przygotowawcze w Saydnaya, Syria.
- 2012 *Przemienieni przez zwycięstwo Jezusa Chrystusa* (por. 1 Kor 15,51-58).
Projekt tekstu opracowany w Polsce – spotkanie przygotowawcze w Warszawie.
- 2013 *Czego Bóg od nas oczekuje?* (por. Mi 6,6-8).
Projekt tekstu opracowany w Indiach – spotkanie przygotowawcze w Bangalore, Indie.
- 2014 *Czyż Chrystus jest podzielony?* (1 Kor 1,1-17).
Projekt tekstu opracowany w Kanadzie – spotkanie przygotowawcze w Montrealu.
- 2015 *Jezus rzekł do Samarytanki: „Daj mi pić!”* (por. J 4,7).
Projekt tekstu opracowany w Brazylii – spotkanie przygotowawcze w São Paulo.
- 2016 *Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana* (por. 1 P 2,9).
Projekt tekstu opracowany na Łotwie – spotkanie przygotowawcze w Rydze.
- 2017 *Pojednanie – miłość Chrystusa przynagla nas* (por. 2 Kor 5,14-20).
Projekt tekstu opracowany w Niemczech – spotkanie przygotowawcze w Wittenberdze.
- 2018 *Prawica Twoja wslawiła się mocą* (Wj 15,6).
Projekt tekstu opracowany na Karaibach – spotkanie przygotowawcze w Nassau, na Wyspach Bahama.
- 2019 *Dąż do sprawiedliwości* (Pwt 16,20).
Projekt tekstu opracowany w Indonezji – spotkanie przygotowawcze w Dżakarcie.

- 2020 *Życzliwymi bądźmy* (por. Dz 28, 2).
Projekt tekstu opracowany na Malcie – spotkanie przygotowawcze w Rabacie na Malcie.
- 2021 *Trwajcie w miłości mojej, a przyniesiecie obfity owoc* (por. J 15, 5-9).
Projekt tekstu opracowany przez Wspólnotę Monastyczną z Grandchamp w Szwajcarii – spotkanie przygotowawcze w domu Wspólnoty w Grandchamp (Areuse).

Spis treści

Część I - Wprowadzenie

1. Słowo polskiego zespołu redakcyjnego
2. Tekst biblijny
3. Wprowadzenie do tematu roku 2021
4. Wspólnota z Grandchamps i ekumeniczne doświadczenie życia zakonnego

Część II – Nabożeństwo ekumeniczne

1. Wprowadzenie do nabożeństwa
2. Porządek nabożeństwa

Część III – Refleksje biblijne i modlitwy na poszczególne dni

DZIEŃ PIERWSZY – poniedziałek, 18 stycznia 2021:

Przyjmując wybranie.

„Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem” (J 15,16a).

DZIEŃ DRUGI – wtorek, 19 stycznia 2021:

Dojrzewając wewnątrznie.

„Trwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was” (J 15,4a)

DZIEŃ TRZECI – środa, 20 stycznia 2021:

Formując jedno ciało.

„Abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem” (J 15,12b).

DZIEŃ CZWARTY – czwartek, 21 stycznia 2021:

Modląc się wspólnie.

„Nie nazywam już was sługami... Nazwałem was przyjaciółmi” (J 15,15).

DZIEŃ PIĄTY – piątek, 22 stycznia 2021:

Pozwalając się przemienić słowem.

„Wy już jesteście oczyszczeni przez słowo, które do was mówiłem” (J 15,3).

DZIEŃ SZÓSTY – sobota, 23 stycznia 2021:

Przyjmując innych.

„Idźcie i przynoscie trwały owoc” (por. J 15,16b)

DZIEŃ SIÓDMY – niedziela, 24 stycznia 2021:

Wzrastając w jedności.

„Ja jestem krzewem winnym, wy zaś latoroślami” (J 15,5a).

DZIEŃ ÓSMY – poniedziałek, 25 stycznia 2021:

Jednając się z całym stworzeniem.

„Aby moja radość była w was i aby wasza radość była pełna” (J 15,11).

Część IV – Materiały pomocnicze

1. Modlitwa wiernych
2. Niektóre kluczowe daty z historii Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan
3. Tematy Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan